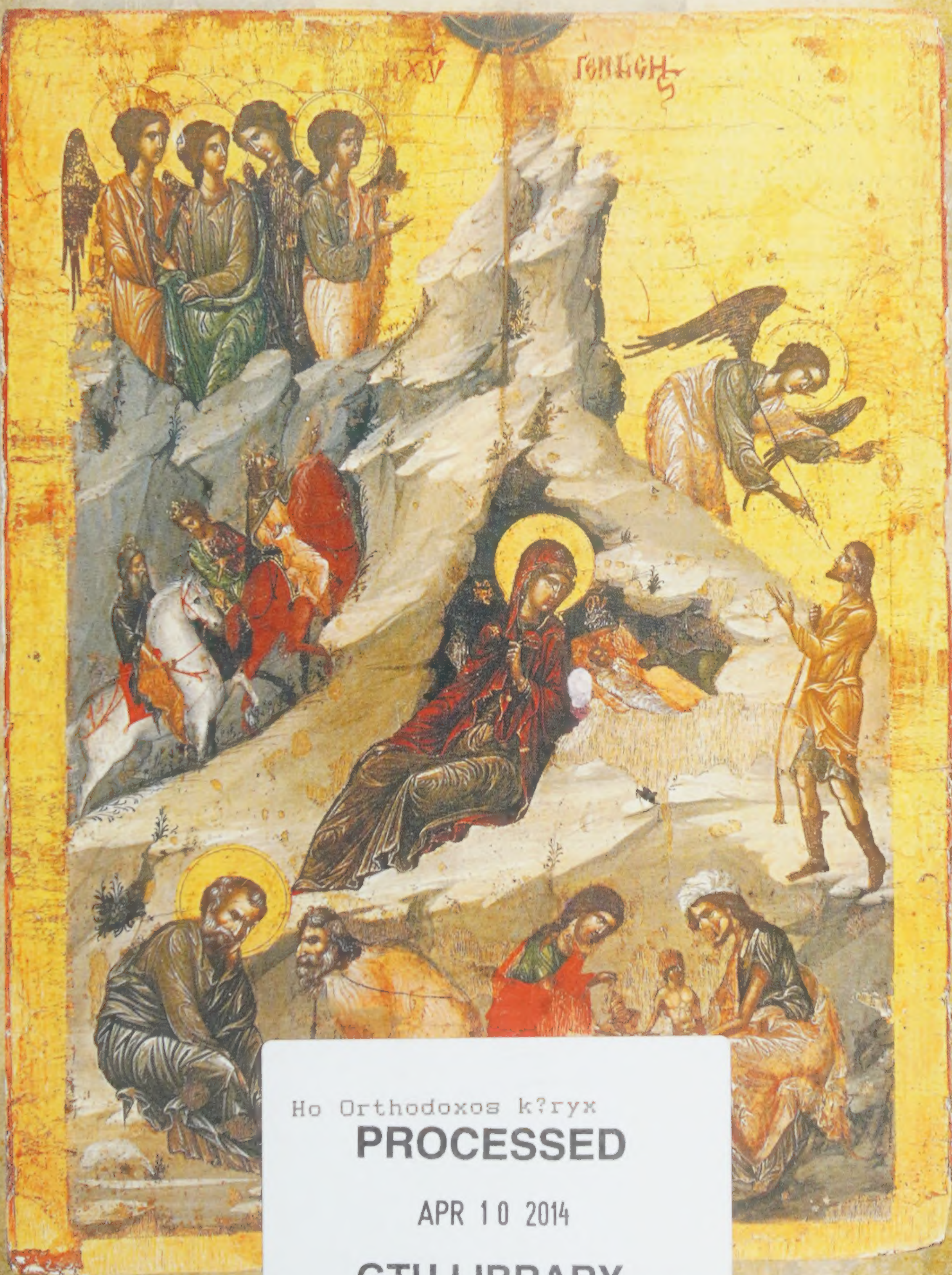
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 301-303

ORTHODOX HERALD

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

OCTOBER - NOVEMBER - DECEMBER 2013 • ISSUE 301-303

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964
ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013
ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 301-303

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Χάρης Μεττής

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Αρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου
Οικον. Σταύρος Σολωμού
Πρεσβ. Σάββας-Δαυΐδ Βασιλειάδης

ORTHODOX HERALD

First Published 1964
Third Period
OCTOBER - NOVEMBER - DECEMBER 2013
No.: 301-303

EDITOR-IN-CHIEF: Charis Mettis

EDITORIAL COMMITTEE:
Archim. Vassilios Papavassiliou
Oeconom. Stavros Solomou
Rev. Savvas-David Vasileiadis

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / CONTACT
5 Craven Hill, London W2 3EN, United Kingdom
Tel.: 020 7723 4787
+44 207 723 4787 (outside UK)
Fax.: 020 7224 9301
+44 207 224 9301 (outside UK)
email: mail@thyateira.org.uk
www.thyateira.org.uk

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ: £3
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ: £5

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΔΩΡΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟ ΕΝΑ ΤΕΥΧΟΣ!
Η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 4ΤΕΥΧΗ
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ): £15
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΛΟΙΠΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £25
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £28

Οι τιμές συμπεριλαμβάνουν τα Έξοδα Αποστολής

ΔΕΜΕΝΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ 4 ΕΤΗΣΙΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΣΕ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΔΕΜΕΝΟ ΤΟΜΟ
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΤΟΜΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ): £28
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΛΟΙΠΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £40
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: £45

Οι τιμές συμπεριλαμβάνουν τα Έξοδα Αποστολής

ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:
Greek Archdiocese Of Thyateira And Great Britain

Ἀριθμ. Πρωτ. 1109

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν»! (Ἠσ. θ΄ 5)

Ἐνθουσιωδῶς καὶ χαρμοσύνως ὁ Προφήτης μᾶς γνωστοποιεῖ προορατικῶς πρὸ αἰώνων πολλῶν τὴν ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Γέννησιν τοῦ Παιδίου Ἰησοῦ. Βεβαίως, δὲν εὑρέθη καὶ τότε, περίοδον ἀπογραφῆς ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, τόπος ἐν τῷ καταλύματι διὰ τὴν στέγασιν τῆς κυοφορούσης ἐκ Πνεύματος Ἁγίου Παρθένου καὶ οὕτως ἠναγκάσθη ὁ μνήστωρ καὶ φύλαξ αὐτῆς ἅγιος Ἰωσὴφ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς σπήλαιον, εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων, «τοῦ τεκεῖν τὸ Παιδίον».

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὑποδέχονται, προσφέροντες τὴν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Δημιουργόν: «οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον˙ οἱ οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα˙ οἱ Μάγοι τὰ δῶρα˙ οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα˙ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον˙ ἡ ἔρημος τὴν φάτνην˙ ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον»˙ οἱ ποιμένες ἀγραυλοῦν ἐπί «τὴν ποίμνην αὐτῶν» καὶ φυλάσσουν «φυλακὰς νυκτός», καὶ ἄγγελοι θεωροῦντες ἐκστατικοὶ τὸ Μυστήριον ὑμνολογοῦν (Ἑσπέρια Ἑορτῆς Χριστουγέννων).

Ἡ γλυκύτης τῆς Ἁγίας Νυκτὸς τῶν Χριστουγέννων περιβάλλει καὶ πάλιν τὸν κόσμον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρωπίνων καμάτων καὶ πόνων, τῆς κρίσεως καὶ τῶν κρίσεων, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐχθροτήτων, τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, προβάλλει πραγματικὸν καὶ ἐπίκαιρον ὅσον ποτὲ τὸ μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπή-σεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, Ὅστις κατῆλθεν ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἵνα ἀνατείλῃ δικαιοσύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης (πρβλ. Ψαλμ. οα΄ 7).

Ὑπὸ τὴν σιωπὴν καὶ τὴν εἰρήνην τῆς ἱερᾶς Νυκτὸς τῶν Χριστουγέννων, Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἄναρχος, ὁ ἀόρατος, ὁ ἀκατάληπτος, ὁ ἄϋλος, ὁ ἀεὶ ὤν, ὁ ὡσαύτως ὤν, εἰσέρχεται σαρκοφόρος, ἄσημος, ἁπλοῦς, πτωχός, ἄγνωστος, εἰς τό δρᾶμα τῆς ἱστορίας. Εἰσέρχεται συγχρόνως ὡς «μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, [...] ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Ἠσ. θ΄ 6). Ναί, ἔρχεται ὡς ἄνθρωπος ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου καὶ λύει τὴν περιπλοκὴν τῆς ἀνομίας καὶ δίδει μὲ τὴν Χάριν καὶ τὸ Ἔλεός Του διέξοδον εἰς τὰς ἀπορίας τῆς ζωῆς, προορισμὸν καὶ ἀξίαν καὶ περιεχόμενον καὶ ὑποδειγματικὸν ἦθος καὶ πρότυπον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην περιπέτειαν.

Ὁ Κύριος προσελάβετο ἅπασαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ ἡγίασεν αὐτήν. Ὁ προαιώνιος Θεὸς κατεδέχθη νὰ γίνῃ δι᾽ ἡμᾶς ἔμβρυον καὶ νὰ κυοφορηθῇ εἰς τὴν γαστέρα τῆς Θεοτόκου. Οὕτως ἐτίμησε καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ἐκ τοῦ πρωταρχικοῦ σταδίου αὐτῆς καὶ ἐδίδαξε τὸν σεβασμὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κυήσεως αὐτοῦ. Ὁ τὰ πάντα Δημιουργήσας συγκατέβη νὰ γεννηθῇ ὡς Βρέφος καὶ νὰ γαλακτοτροφηθῇ ὑπὸ τῆς Παρθένου. Οὕτως ἐτίμησε τὴν παρθενίαν καὶ τὴν μητρότητα, τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν φυσικήν. Διὰ τοῦτο ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος προτρέπει: «γυναῖκες παρθενεύετε, ἵνα Χριστοῦ γένησθε μητέρες» (Λόγος ΛΗ', Εἰς τὰ Θεοφάνεια, PG 36, 313A).

Καὶ ὥρισεν ὁ Κύριος τὴν συζυγίαν τοῦ ἄρρενος

καὶ τοῦ θήλεος ἐν τῇ εὐλογημένη οἰκογενείᾳ. Αὐτὸς ὁ θεσμὸς τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ τὸ κύτταρον τῆς ζωῆς καὶ τὴν θερμοκοιτίδα τῆς ὑγιοῦς ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων. Ὡς ἐκ τούτου, ἀποτελεῖ ὀφειλὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ καθῆκον τῆς ἡγεσίας ἑκάστου λαοῦ ἡ διὰ ποικίλων τρόπων ἐνίσχυσις τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας.

Διὰ νὰ ἀναπτυχθῆ ἓν παιδίον ὑγιῶς καὶ ὁμαλῶς ἀπαιτεῖται μία οἰκογένεια ὅπου ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ζοῦν ἁρμονικῶς, ὡς ἓν σῶμα, μία σάρξ, μία ψυχή, ὑποτασσόμενοι ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντες οἱ πνευματικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται, ὡς ἄλλοι ἀγραυλοῦντες ποιμένες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰθύνοντες τὰ τοῦ κόσμου, γνωρίζουν καὶ ἀποδέχονται τὴν θείαν ἀλήθειαν καὶ πραγματικότητα ταύτην, τὴν ὁποίαν διακηρύττομεν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστούγεννα. Πάντες ὀφείλομεν νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν φυσιολογικῶν οἰκογενειῶν διὰ νὰ ἀναπαράγουν ὑγιεῖς ψυχικῶς καὶ χαρούμενους πολίτας, πλήρεις αἰσθημάτων ἀσφαλείας, στηριζομένους εἰς τὸ αἴσθημα τῆς προστασίας τοῦ ἰσχυροῦ καὶ προστατεύοντος πατρὸς καὶ τῆς στοργικῆς καὶ ἀγαπώσης μητρός. Οἰκογενείας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἀναπαύεται ὁ Θεός. Προσκαλοῦμεν καὶ προτρεπόμεθα ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ὅπως πολιτευόμενον ἀξίως τῆς ἧς ἐκλήθη κλήσεως πράττη πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν στήριξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας.

Ἀδελφοί, «ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν» (Ρωμ. ιγ΄ 12). Ἤδη οἱ ποιμένες πορεύονται πρὸς τὴν Βηθλεὲμ τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντες καὶ προσκαλοῦν ἡμᾶς νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμεν, ὡς ἄλλοι «ἀστεροσκόποι μάγοι χαρᾶς πληρούμενοι» (τροπάριον δ' ᾠδῆς Ὄρθρου Ἑορτῆς Χριστουγέννων), «δῶρα τίμια» προσάγοντες Αὐτῷ «χρυσὸν δόκιμον, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ λίβανον ὡς Θεῷ τῶν ὅλων, ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ» (Ἀνατολίου, Στιχηρὸν ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Ἑορτῆς Χριστουγέννων). Δηλαδὴ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πίστεώς μας καὶ τῆς δοκιμῆς μας ὡς χριστιανῶν καὶ μάλιστα ὀρθοδόξων εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν παράδοσιν, τὴν οἰκογενειακήν, τὴν πατερικήν, τὴν ἐκκλησιαστικήν, τὴν ὀρθοπράττουσαν πάντοτε ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ συνέχουσαν μέχρι σήμερον τὴν εὐλογημένην κοινωνίαν μας, τῆς ὁποίας κύτταρον κατὰ Θεὸν βιοτῆς καὶ αὐξήσεως εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ οἰκογένεια.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα,

-2013 χρόνια συνεπληρώθησαν ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ˙

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστός, ὅπως τότε, δὲν παύει νὰ καταδιώκεται ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀδυνάτων ἀπὸ τὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς παντοειδεῖς συγχρόνους Ἡρώδας˙

-2013 χρόνια καὶ ὁ Ἰησοῦς διώκεται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ -καὶ ὄχι μόνον˙

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς φεύγει, ὡς πρόσφυξ μετ᾽ αὐτῶν, ὄχι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ εἰς τὸν Λίβανον, εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀλλαχοῦ δι᾽ ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἀνασφαλείᾳ τοῦ κόσμου˙

-2013 χρόνια καὶ τὸ Παιδίον Ἰησοῦς εἶναι ἀκόμη φυλακισμένον μὲ τοὺς δύο Ἱεράρχας τῆς Συρίας Παῦλον καὶ Ἰωάννην, μὲ τὰς Ὀρθοδόξους μοναχὰς καὶ πολλοὺς ἀκόμη ἀνωνύμους καὶ ἐπωνύμους χριστιανούς˙

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς σταυρώνεται μαζὶ μὲ αὐτοὺς ποὺ βασανίζονται καὶ φονεύονται διὰ νὰ μὴ προδώσουν τὴν πίστιν των εἰς Αὐτόν˙

-2013 χρόνια καὶ ὁ Ἰησοῦς φονεύεται καθ᾽ ἡμέραν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν χιλιάδων ἐμβρύων, τὰ ὁποῖα οἱ γονεῖς των δὲν ἀφήνουν νὰ γεννηθοῦν˙

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς ἐμπαίζεται καὶ ὀνειδίζεται εἰς τὸ πρόσωπον τῶν δυστυχισμένων παιδίων, τὰ ὁποῖα ζοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς οἰκογενείας, τῆς ἀνεχείας, τῆς πτωχείας.

Τὸν **πόνον,** τὴν **θλῖψιν** καὶ τὰ **παθήματα** τῶν ἀνθρώπων ἦλθε καὶ ἔρχεται καὶ κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστούγεννα νὰ ἀναλάβῃ ὁ Κύριος, ὁ εἰπὼν «ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε΄ 40-41). Δι᾽ αὐτοὺς ἦλθεν ἐκ Παρθένου, δι᾽ αὐτοὺς ἐγένετο ἄνθρωπος, δι᾽ αὐτοὺς ἔπαθεν, ἐσταυρώθη, ἀνέστη. Δι᾽ ἡμᾶς ὅλους, δηλαδή. Ἂς ἄρωμεν, λοιπόν, ἕκαστος ἡμῶν τὸν προσωπικὸν αὐτοῦ σταυρὸν διὰ νὰ εὕρωμεν χάριν καὶ ἔλεον εἰς εὔκαιρον βοήθειαν˙ διὰ νὰ εἶναι «μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός», ὁ τεχθεὶς Ἐμμανουήλ, Σωτὴρ καὶ Κύριος. Ἀμήν.

Χριστούγεννα ͵βιγ΄

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Εγκύκλιος του Σεβ. Αρχιεπισκόπου ημών κ. Γρηγορίου επί τη ευκαιρία της εισόδου μας εις την περίοδο της Θεοπρεπούς συγκατάβασης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Από την περασμένη Παρασκευή 15 Νοεμβρίου μπήκαμε στην χαρούμενη και ιερή Περίοδο των Χριστουγέννων. Η Εκκλησία μας προετοιμάζει να υποδεχτούμε τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν που ήλθε στον κόσμο σαν κοινός άνθρωπος.

Γι' αυτό από την Εορτή των Εισοδίων της Παναγίας Θεοτόκου εις τον Ναόν του Σολομώντα (21 Νοεμβρίου) θα ψάλλουμε στους Ναούς μας τους Χριστουγεννιάτικους ύμνους. «Χριστός Γεννάται, δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε, Χριστός επί της γης υψώθητε». Μας καλεί λοιπόν η Μάνα Εκκλησία να δοξολογήσουμε τον Χριστόν από τα βάθη της ψυχής μας. Ο Χριστός «εαυτόν εκένωσεν μορφήν δούλου λαβών εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος » (Φιλ. κεφ Β, 7), άδειασε την θεότητά του για να γίνει ένα με τα δημιουργήματά Του.

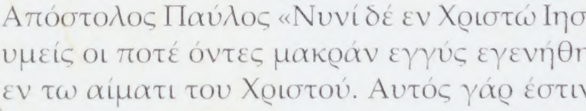
Η Περίοδος πριν από τα Χριστούγεννα είναι στάδιο προετοιμασίας, γι' αυτό κάμνουμε πρόγραμμα για την υποδοχή του Θείου Βρέφους. Μη λησμονείτε να βάλετε στον πνευματικό σας προϋπολογισμό τους φτωχούς, τους αρρώστους, τους αδυνάτους, τους ηλικιωμένους, τους ξένους και όλους εκείνους που δεν έχουν φίλους και συγγενείς. Γι' αυτούς ο Χριστός παραμένει η μόνη ελπίδα και χαρά τους. Μη λησμονείτε ότι πρέπει να ευαισθητοποιήσουμε την ύπαρξή μας μπροστά στα διάφορα προβλήματα των συνανθρώπων μας. Να θυμηθούμε με αγάπη και σεβασμό τους ζωντανούς και τους πεθαμένους, όλους εκείνους που χρειάζονται την στοργή και την ενεργούμενη αγάπη μας «Δεί γάρ τόν δούλον μιμείσθαι Δεσπότου επιείκειαν, σωφροσύνην, ευσέβειαν δικαιοσύνην (Χρυσόστομος Τ8, σ. 889).

Χρέος μας είναι «Ἐπισκέψασθαι ὀρφανούς καί χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἀσπίλους ἑαυτούς τηρεῖν ἀπό τοῦ κόσμου» (Ιάκωβος κεφ Α΄, 27).

Σ' αυτήν την Περίοδο της πνευματικής μας προετοιμασίας για τα Χριστούγεννα φέτος, έχουμε το προνόμιο και την ευλογία να έλθει κοντά μας ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός. Αυτό το Ξύλο της κατάρας έγινε το σύμβολο της σωτηρίας του ανθρωπίνου Γένους και πηγή χαράς και αγιασμού όλου του κόσμου. Από τότε, το έτος 327 που θαυματουργικά τον βρήκε η Αγία Ελένη, μέχρι σήμερα, ο Τίμιος Σταυρός έγινε για τους Χριστιανούς η αστείρευτη, ζωντανή μαρτυρία της επί γης παρουσίας αλλά και της σταυρικής θυσίας, του Σωτήρος ημών Χριστού. Με την ευλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ και ολόκληρης της Αγιοταφικής Αδελφότητος θα έλθει στο Ηνωμένο Βασίλειο ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός να μας ευλογήσει, να μας παρηγορήσει από τα λυπηρά της ζωής, για να αντλήσουμε θάρρος στις δυσκολίες του Βίου. Να ζητήσουμε συγχώρηση και άφεση των αμαρτιών και των πλημμελημάτων μας και τη σωτηρία της ψυχής μας. Όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Απόστολος Παύλος «Νυνί δέ εν Χριστώ Ιησού υμείς οι ποτέ όντες μακράν εγγύς εγενήθητε εν τω αίματι του Χριστού. Αυτός γάρ έστιν η ειρήνη ημών» (Εφεσίους, κεφ. Β΄,13-14).

Ευχόμενος σε όλους σας την ειρήνη και την ευλογία του Χριστού στα έργα σας, ο δε Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός να αγιάσει και αξιώσει όλους μας, όπως με υγεία ψυχής και σώματος φθάσουμε τα Χριστούγεννα, διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Λονδίνο, Νοέμβριος 2013

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Προς τους Άρχοντες, Κληρικούς και Λαϊκούς, και το Πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μ. Βρετανίας,

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Η Θεία Χάρις και το άπειρον έλεος του εν Τριάδι Προσκυνουμένου και δεδοξασμένου Θεού μας αξίωσε και φέτος να εορτάσουμε την πανίερον εορτήν των Χριστουγέννων, την κατά σάρκα Γέννηση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις την Βηθλεέμ της Ιουδαίας.

Αυτό το μονοσήμαντο και μοναδικό Γεγονός, ολόκληρη η Ανθρωπότητα τιμά και εορτάζει και εξυμνεί μετά του υμνωδού. «Χριστός Γεννάται δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε, Χριστός επί γης υψώθητε». Δεν είναι τυχαίο το Γεγονός ότι η ιστορική μνήμη του Ανθρωπίνου Γένους σεμνοπρεπώς υποκλίνεται μπροστά στο σπήλαιο της Βηθλεέμ και μετά βαθιάς πίστεως και χαράς μνημονεύει: «μυστήριον ξένον ορώ και παράδοξον», το οποίο απεκαλύφθη «Αυγούστου Μοναρχήσαντος» επί της Οικουμένης. Αυτό το Μυστήριον κατέγραψαν και διέσωσαν, με τον πνευματοκίνητο καλαμό τους, οι Ιεροί Ευαγγελιστές Ματθαίος, Μάρκος, Λουκάς και Ιωάννης. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος τονίζει ότι το Γεγονός είναι αποτέλεσμα της μυστικής ενεργείας του Αγίου Πνεύματος. «Το γαρ εν αυτή γεννηθέν εκ Πνεύματος έστιν Αγίου» (Ματθ. κεφ. Α', 20) και Αυτός «θα σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών». Μνημονεύει τον αστέρα, ο οποίος οδηγεί τους Μάγους να προσκυνήσουν το Θείο Βρέφος, και την θανάτωση των Νηπίων από τόν Βασιλέα Ηρώδη και την εξορία της Αγίας Οικογένειας εις την Αίγυπτον (Ματθ. κεφ Β' 1-20).

Ο Ευαγγελιστής Μάρκος αποσιωπά το Γεγονός της Γεννήσεως, αλλά περιγράφει την Βάπτισή του Χριστού από τον Πρόδρομον Ιωάννη «Και εγένετο εν εκείναις ταις ημέραις ήλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην» (Μαρκ. Κεφ. Α', 9).

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς τοποθετεί την Γέννηση του Χριστού μέσα σε παγκόσμια ιστορικά πλαίσια, γι' αυτό γράφει ότι έλαβε χώραν επί των ημερών «του Καίσαρος Αυγούστου» και εγεννήθη μέσα σε ένα στάβλο. Και η Θεοτόκος Μαρία «έτεκε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εσπαργάνωσεν αυτόν και ανέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι ουκ αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι» (Λουκάς, κεφ. Β' 7). Μνημονεύει τους Ποιμένες, οι οποίοι έσπευσαν και τον προσκύνησαν, και τους αγγέλους, οι οποίοι εξύμνησαν την Θεία Γέννηση. «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης Ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκάς κεφ. Β' 14).

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, κατά τρόπο θεολογικό και αυτόχρημα θείον, περιγράφει τη Γέννηση του Χριστού. «Και ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν, και εθεασάμεθα την δόξαν αυτού δόξαν ως μονογενούς παρά πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας.» (Ιωάν. κεφ. Α' 14).

Αυτήν την χάριν και την αλήθειαν η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία ιερουργεί, μεταδίδει και αδιάκοπα διακηρύττει εις την Οικουμένην. Ο υμνωδός καλεί τους λαούς να εορτάσουν, να πανηγυρίσουν και να δοξολογήσουν

τον Μονογενή Υιόν και Λόγον του Θεού, ο οποίος έκλινεν ουρανούς και κατέβη για να ανεβάσει εις τον ουρανόν το Ανθρώπινον Γένος «Υποδέξαι Βηθλεέμ, την του Θεού Μητρόπολιν˙ φως γαρ το άδυτον, επί σε γεννήσαι ήκει. Άγγελοι θαυμάσατε εν ουρανώ˙ άνθρωποι δοξάσατε επί της γης˙ Μάγοι εκ Περσίδος, το τρισόκλεον δώρον προσκομίσατε˙ Ποιμένες αγραυλούντες, τον τρισάγιον ύμνον μελωδήσατε. Πάσα πνοή αινεσάτω τον Παντουργέτην».

Εορτάζομεν και φέτος την ιεράν αυτήν Ημέραν. Μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, Άρχοντες και Λαός, συγκεντρωμένοι στις Εκκλησίες μας δοξολογούμε τον Αίτιον της μοναδικής αυτής χαράς. Ευχαριστούμε λατρευτικά κα λυρικά τους πνευματικούς και φυσικούς μας πατέρες, οι οποίοι διεφύλαξαν την ιστορία των Χριστουγέννων και μας την μετέδωσαν μετά βαθείας πίστεως και σοφίας πολλής.

Σήμερα, ίσως περισσότερον από άλλες εποχές, ο κόσμος, -όλες οι κοινωνίες της Οικουμένης- αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα. Οι πλούσιες πολιτείες, όπως η Ευρώπη και η Αμερική, πιέζονται από οικονομικά, κοινωνικά, ηθικά, πολιτικά και θρησκευτικά προβλήματα, τα οποία αντανακλούν εις την καθημερινή ζωή των πολιτών τους και, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των κυβερνήσεων, αυτά δεν έχουν ακόμη υποφερτά λυθεί. Να προσευχόμαστε όλοι και να εργαζόμαστε για την επίλυσή τους, την διαφύλαξη της ειρήνης, της ομονοίας και της συνεργασίας μεταξύ των ατόμων και των λαών. Να μην λησμονήσουμε τα Χριστούγεννα, τον Δεσπότην Χριστόν, που έφερε χαρά και ελπίδα και βεβαίαν και αληθινήν πίστιν εις το Ανθρώπινο Γένος. Εμείς οι Ορθόδοξοι που ζούμε σ' αυτή την φιλόξενη Χώρα, να διαφυλάξουμε σαν κόρην οφθαλμού την Παράδοση και την Πίστη των Χριστουγέννων. Να τρέξουμε όλοι στις Εκκλησίες μας να κοινωνήσουμε των Αχράντων Μυστηρίων και να συγχωρήσουμε με ταπείνωση εαυτούς και αλλήλους για να γιορτάσουμε θεοπρεπώς, σύμφωνα με το παράδειγμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο οποίος «εαυτόν εκένωσε μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. Κεφ. Β΄ 7).

Σ' αυτόν τον μήνα, πριν από τα Χριστούγεννα, εβιώσαμε την ευλογία και την ιδιαίτερη χαρά να έχουμε ανάμεσά μας τον Τίμιον και Ζωοποιόν Σταυρόν, τον οποίον ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, επέτρεψε να ταξιδέψει στο Ηνωμένο Βασίλειο για αγιασμό και μυσταγωγία του Λαού μας. Οι πιστοί έτρεξαν με ευλάβεια να τον προσκυνήσουν, να λάβουν την Θεία Χάρη και να προσευχηθούν για την υγεία και την άφεση των αμαρτιών τους, την προστασία της οικογένειάς τους, και την ειρήνη του σύμπαντος Κόσμου.

Μέσα σ' αυτό το πνευματικό και ιερό κλίμα γιορτάζουμε και φέτος τα Χριστούγεννα. Όπως οι Άγιοι και οι Μάρτυρες της Πίστεως, ομολογούμε την πίστη μας εις τον Χριστόν, ως «Σωτήρα και Λυτρωτήν και Ευεργέτην, ευλογούντα και αγιάζοντα ημάς» και ολόκληρη την Οικουμένη και τη Δημιουργία.

Εύχομαι σε όλους τους πιστούς της Βιβλικής αυτής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως καλά, ευλογημένα και ειρηνικά Χριστούγεννα. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, του οποίου την Θείαν Γέννηση οι Χριστιανοί εορτάζουμε, να ευλογεί τη ζωή μας και τα έργα μας, να επισκεφθεί το σπίτι μας, να αγιάσει την οικογένειά μας, και να μας χαρίσει το Νέο Χρόνο 2014 πλούσιον σε έργα αγαθά και θεάρεστα εις το Άγιον και Προσκυνητόν όνομα Του. Στον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, ανήκει η δόξα και η Βασιλεία και το άπειρον έλεος, εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Χριστούγεννα 2013

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Ἐπίτομος προσλαλιά (31.12.2013)

ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου

(Ἐπίτομος προσλαλιά περί τῶν πεπραγμένων, κυρίως ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἱερᾶς καί Βιβλικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας καί, εὐρύτερον, ἐν τῷ διαρρεύσαντι σωτηρίῳ ἐνιαυτῷ δισχιλιοστῷ δεκάτῳ τρίτῳ, ἐκφωνηθεῖσα ὑπό τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τροπαίου κου Ἀθανασίου, ἐπί τῷ πέρατι τῆς ἑσπερινῆς ἀκολουθίας καί κατά τήν εὐλογίαν, κοπήν τε καί διανομήν τῆς Ἁγιοβασιλόπιττας, ὑπό τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας Κυρίου, Κυρίου Γρηγορίου, ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῇ λα΄ Δεκεμβρίου Βιγ΄)

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
Θεοφιλέστατε Ἅγιε Ἀδελφέ,
Ἐξοχώτατε Πρέσβυ τῆς Μητρός Πατρίδος κ. Μπίκα,
Ἐξοχώτατε Ὕπατε Ἁρμοστά τῆς Κύπρου κ. Εὐρυβιάδη,
Εὐλαβέστατα Μέλη τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου,
Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες Ὀφφικιάλοι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,
Ἐντιμολογιώτατε Πρόεδρε τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων κ. Μηναΐδη,
Ἀξιότιμοι Κύριοι Πρόεδροι καί Μέλη τῶν εὐλογημένων Κοινοτήτων,
Ἐρίτιμοι Κυρίαι Πρόεδροι καί Μέλη τῶν Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων,
Ἀξιότιμοι Κύριοι Πρόεδροι καί Μέλη τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν,
Ἐλλόγιμοι Ἐκπαιδευτικοί τῶν Ὁμογενειακῶν Ἐκπαιδευτηρίων,
Κυρίαι καί Κύριοι Πρόεδροι καί Μέλη Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων καί ἄλλων Ὁμογενειακῶν Ὀργανώσεών τε καί Συλλόγων καί λοιποί ἐκλεκτοί Ὁμογενεῖς,
Μουσικολογιώτατοι καί Μελῳδικώτατοι τέττιγες τῆς Ἐκκλησίας,
Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καί λοιπῶν Μέσων Εὐρείας Ἐπικοινωνίας,
Λαέ τοῦ Θεοῦ προσφιλέστατε καί ηὐλογημένε,

Ἐντρυφῶν τις ἐν ταῖς πρώταις γραμμαῖς τῆς Βίβλου, ἔνθα γίνεται λόγος περί τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου ἐν γένει, καθίσταται οὗτος γνώστης καί τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου, ὅς χρόνος ἐστιν ἕν τῶν δημιουργημάτων τοῦ Πλάστου. Ἀναγιγνώσκομεν δέ ἐν αὐταῖς ταῦτα: **«καί ἐγένετο ἑσπέρα καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία».** (Γεν. Α΄ 5) Ὅθεν, κατάδηλόν ἐστίν ὅτι καί ὁ χρόνος, ὡς ἔννοια, ἀποτελεῖ δημιούργημα τοῦ Πλαστουργοῦ. Ὡς δέ λίαν προσφυῶς, τό πατριαρχικόν χαιρετιστήριον γράμμα τοῦ προλόγου τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διά τόν ἀνατέλλοντα δισχιλιοστόν δέκατον τέταρτον ἐνιαυτόν, ἀναφέρει περί τοῦ χρόνου, ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ: **«Μίαν τῶν πολυτιμοτέρων δωρεῶν τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον.»** Τοιγαροῦν ἡμεῖς δεῖ μιμνήσκεσθαι ὅτι ὁ χρόνος σχῶν ἀρχήν ἕξει καί τέλος.

Τανῦν εἴπωμεν ὅτι τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος συνεπληρώθη ἤδη ἕτερος σωτήριος ἐνιαυτός τῆς τοῦ Κυρίου Χρηστότητος, ὁ δισχιλιοστός δέκατος τρίτος. Ὡς εἰκός, ἕκαστος ἐξ ἡμῶν περιφέρων τήν διάνοιαν αὐτοῦ ἐν τοῖς πεπραγμένοις, ἐπιχειρεῖ ἀξιολόγησίν τινα τῶν διαρρευσάντων προσωπικῶν, ὁμογενειακῶν, ἐθνικῶν καί διεθνῶν γεγονότων. Ποικιλία ὄντως τοιούτων γεγονότων ἐκάλυψε τήν ἐκκλησιαστικήν, πολιτικήν καί κοινωνικήν πτυχήν τῆς ἡμετέρας ζωῆς, ὡς ἐπίσης καί τῶν λοιπῶν ἐθνῶν καί λαῶν. Ὡς οἱ κατά καιρούς ἱστορικοί πράττουσι, ἐπιλέγοντες τά πλέον σημαντικά ἐξ αὐτῶν, ταῦτα καί ἀναφέρουσι, οὕτω πως καί ὁ ὁμιλῶν θέλει προβεῖ εἰς ἐπιλεκτικήν παρουσίασιν τῶν πλέον σπουδαίων τοιούτων, ἅτινα ἐπλήρωσαν τάς δέλτους τοῦ παριππεύοντος ἐνιαυτοῦ.

Ἀρχόμενος τοίνυν τοῦ λόγου ἀναπέμπω πλουσίαν δόξαν, ἀναμέλπω εὐγνώμονα εὐχαριστίαν καί μελῳδῶ πανηγυρικόν αἶνον τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, ἐπί τῇ συμπληρώσει μιᾶς σεπτῆς ἑξηκονταετίας ἱερατικῆς διακονίας καί προσφορᾶς ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ὑφ' ὑμῶν, τοῦ πολιοῦ ποιμενάρχου ἡμῶν κ.κ. Γρηγορίου, ἥτις διακονία ἐνεκαινιάσθη ἐν Κύπρῳ, ἐτανύσθη (τοῦτ' ἔστιν ἐπεξετάθη) ἐν Ἑλλάδι καί συνεχίζει ἐπί δεκαετίας τινάς ἐκδιπλουμένη καί διαχεομένη ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καί Ἰρλανδίᾳ.

Προσφάτως ἅπαντες ἐτύχομεν τοῦ ἰδιαιτέρου προνομίου, τῆς πλουσίας χάριτος, τῆς δαψιλοῦς εὐλογίας καί τῆς μεγίστης δωρεᾶς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Τιμίου Ξύλου, τῇ εὐλογίᾳ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεοφίλου καί τῆς περί Αὐτόν Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Διά τήν ἀγαπητικήν ταύτην κίνησιν καί φιλάδελφον χειρονομίαν παραμένομεν τά πάνυ εὐγνώμονες. Ὅθεν, τό θεοφιλές ποίμνιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔσχεν τήν εὐλαβικήν εὐκαιρίαν, ἵνα ἐκδηλώσῃ πληθωρικῶς καί ποικιλοτρόπως τήν βαθεῖαν εὐλάβειαν, τόν μεγάλον σεβασμόν καί τήν ἐνεργουμένην ἀγάπην αὐτοῦ, κατά τάς ἐπισκέψεις τοῦ Σταυροῦ ἐν ταῖς κατά τόπους κοινότησι, πρός τόν σταυρωθέντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί κατ' ἐπέκτασιν πρός τήν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν, ἥτις τυγχάνει ὁ ἀνύστακτος φύλαξ καί ὁ ἀκοίμητος φρουρός τῶν τιμαλφῶν τῆς πίστεως ἡμῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ.

Κατ' αὐτάς ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων σεμνύνεται ὅτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νεοσσῶν τοῦ Γένους ἡμῶν συνέβαλεν ἅπαξ ἔτι, διά τῆς ἱδρύσεως σχολείου δευτεροβαθμίας ἐκπαιδεύσεως, ὑπό τήν ἐπωνυμίαν *«Ἀπόστολος Ἀνδρέας»*. Τοῦτο κατέστη ἐφικτόν ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετά τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος, Russel Educational Trust. Ἡ ἐκπαιδευτική ταύτη μονάς ἤρξατο ἀθορύβως τήν λειτουργίαν αὐτῆς ἐν τῷ Βορείῳ Λονδίνῳ, ἀπό τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου καί προσβλέπει μετ' αἰσιοδοξίας εἰς τό μέλλον.

Ἐν τῇ ῥοῇ τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ καί ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἡμῶν κλίματι ἐγένετο πλειάς χειροτονιῶν διακόνων καί ἑνός πρεσβυτέρου. Παραλλήλως ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή ἀπεδέχθη ἐν τῷ κλίματι αὐτῆς τρεῖς

πρεσβυτέρους ἐξ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν χώρων. Τριάς δέ κληρικῶν ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἑτέρα δέ τριάς κληρικῶν τῆς ἡμετέρας Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπῆλθεν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐφημέρου τούτου κόσμου. Ἤτοι ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Maitland-Moir, ὁ διάκονος Μιχαήλ Παύλου καί ὁ πρεσβύτερος Θεόδωρος Γεωργίου, ἀφέντες ἀγαθήν μνήμην, ἐξ ἑκατέρας μέντοι σκοπιᾶς ἕκαστος. Εἴη ἡ μνήμη αὐτῶν ἀγήρω.

Ἀναποφεύκτως ἡ μνήμη ἀνακαλεῖ τήν μακαρίαν κοίμησιν τοῦ τέως προέδρου τῆς Κύπρου, ἀειμνήστου Γλαύκου Κληρίδη, ὅστις ἔσχεν ἐκτόπισμα δυσανάλογον πρός τήν Μεγαλόνησον, ὀφειλόμενον ἔν τινι βαθμῷ εἰς τούς δεσμούς καί τήν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ἀγῶσι, ἀλλά καί ταύτης τῆς χώρας, ὡσαύτως δέ εἰς τάς ἀρετάς αὐτοῦ, ὡς ἡ ἀφιλοχρηματία καί ἡ φιλοπατρία, αἵτινες ἐκόσμουν τήν ἑαυτοῦ προσωπικότητα. Ἑτέρα ἀπελθοῦσα προσωπικότης τυγχάνει ἡ τοῦ σχεδόν αἰωνοβίου Nelson Mantella, διατελέσαντος προέδρου Νοτίου Ἀφρικῆς. Οὗτος ἔτυχε διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως διά τήν ἀγάπην πρός τήν οἰκείαν αὐτοῦ πατρίδα καί τόν ἄνθρωπον. Εἴη αὐτῶν ἡ μνήμη αἰωνία καί τό παράδειγμα ἀντικείμενον μιμήσεως ὑπό πολλῶν.

Προσφάτως, ὁ ἄρτι ἐκλεγείς ἐξοχώτατος πρόεδρος τῆς Κύπρου κ. Νικόλαος Ἀναστασιάδης, συνοδευόμενος ὑπό τῆς ἐρίτιμης συμβίας αὐτοῦ κας Ἀνδριανῆς καί ὑφ' ὁμάδος συνεργατῶν αὐτοῦ, ἐπραγμάτωσεν φιλόφρονα ἐπίσκεψιν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Θυατείρων, ἔνθα ὑποβαλών τά σέβη αὐτοῦ πρός τήν Α. Σεβασμιότητα τόν προκαθήμενον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καί ἐκπρόσωπον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐγένετο δεκτός καί, παράλληλα πρός τό καλωσόρισμα, ἀνεπέμφθη εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὑπέρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ καί αἰσίας ἐκβάσεως τοῦ δικαίου ἀγῶνος τῆς Μεγαλονήσου Κύπρου.

Ἐπί πλέον μετά χαρᾶς καλωσορίζομεν τόν ἐξοχώτατον νέον Ὕπατον Ἁρμοστήν τῆς Κύπρου ἐν Μεγάλη Βρετανίᾳ κ. Εὐριπίδην Εὐρυβιάδην, ὅστις θέλει συνεχίσει τό ἐπιτελεσθέν ἐν τῇ Μεγάλη ταύτη γαίᾳ ἔργον τῶν προκατόχων αὐτοῦ.

Δεῖ δέ ἀναφερθῆναι μεθ' ἱκανοποιήσεως, ὅτι κατά τό ἀπερχόμενον ἔτος ὡλοκληρώθη ἡ ὑπό τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων προσπάθεια ἱδρύσεως Κοινοῦ Ταμείου, στόχον ἔχοντος τήν φιλάδελφον συμπαράστασιν πρός τάς μικράς καί πτωχάς κοινότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ πρᾶξιν καθ' ὅλα ἐπαινετήν, χριστιανικήν, φιλόχριστον καί γενναιόφρονα, ἥτις προάγει τήν ἀλληλεγγύην μεταξύ τῶν μελῶν τῶν κοινοτήτων.

Ἀτενίζοντας τανῦν τήν ζωήν τῆς χώρας ταύτης ἐν ᾗ παροικοῦμεν, μετά χαρᾶς πλείστης συμμετέχομεν ἐν τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἥτις ἔσχε τήν εὐλογίαν τῆς αὐξήσεως κατά ἕν μέλος, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ νεογεννήτου πρίγκιπος Γεωργίου, καρποῦ ὄντος τοῦ πριγκιπικοῦ ζεύγους (William καί Kate) Γουλιέλμου καί Αἰκατερίνης. Ὅθεν, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ἅπασαν τήν Βασιλικήν οἰκογένειαν καί ἀναπέμπομεν τῷ Ἐπιφανέντι Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν ζωπύρους εὐχάς καί θερμουργούς δεήσεις ὑπέρ διηνεκοῦς εὐεξίας αὐτῶν.

Ἡ Οἰκονομική δυσπραγία ἡ ταλανίζουσα τήν Ἑλλάδα, τήν Κύπρον καί πλείστας ὅσας ἄλλας χώρας συνεχίζει ἀκάθεκτος. Μήπως ἡ κρίσις αὕτη, ἥν ἡ ἀνθρωπότης εὑρίσκει ἑαυτήν ἀντιμέτωπον καθ' ἑκάστην, ἐστί μόνον πολιτική καί οἰκονομική, ἤ πλέον ἁπάντων ἐστίν ἠθική, πνευματική καί θεολογική; Δεηθῶμεν οὖν τοῦ Κυρίου, ἵνα κολοβώσῃ καί συντάμῃ τάς δυσχειμέρους ταύτας ἡμέρας καί ἐξάξῃ τόν κόσμον εἰς ἀναψυχήν.

Ἄλλοτε καί ἄχρι τοῦ νῦν, φεῦ! Ἀκοαί πολέμων κατά τόπους, ταραχαί ποικίλαι, τοπικαί καί διεθνεῖς, καιρικαί ἀναστατώσεις καί ἀμείλικτοι τρομοκρατικαί ἐπιθέσεις δημιουργοῦσιν ἀβεβαιότητα ἐν ταῖς συνειδήσεσι τῶν ἀνθρώπων καί ὡσαύτως προξενοῦσι φόβον μέγαν ἐν ταῖς καρδίαις παντός τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης ἐτέχθη καί τά ἀγγελικά τάγματα τοῦ οὐρανοῦ ἔψαλλον **«καί ἐπί γῆς εἰρήνη»** (Λουκ. β' 14). Πότε ἆραγε αὕτη ἡ εἰρήνη θέλει ἐπικρατήσει, ὅτε **«ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται»** (Α' Ἰωαν. ε' 19);

Καίτοι ταῦτα πάντα ὀχλοῦν τούς λαούς, ἡ Ἀγγλικανική Ἐκκλησία τῆς χώρας ἀπέκτησε νέον προκαθήμενον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος Ἀρχιεπισκόπου Rowan Williams, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α. Χάριτος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Justin Welby. Εὐξώμεθα ἵνα ἡ πορεία τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ᾖ εἰρηνική καί ὁμαλή.

Δέον ὅπως μνημονεύσωμεν ὅτι ὁ προκαθήμενος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἡ Α. Χάρις, ὁ Πάπας Φραγκῖσκος προεβλήθη ἀπό τόν διεθνῆ τύπον ὡς τό τιμημένον πρόσωπον τῆς χρονιᾶς.

Ἡ δέ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης Κύριος Κύριος Βαρθολομαῖος, παρά τά ἐν Τουρκίᾳ ποικίλα προβλήματα, ἐσχάτως ἐτιμήθη δεόντως, ὑπό τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι ἡ ἐμβέλεια τῆς διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐξεχούσης καί περισπουδάστου προσωπικότητος τοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότου ἡμῶν Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου ὁμολογεῖται καί ὑπό τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι βιοῦμεν ὀξύμωρα σχήματα ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὁ λόγος περί τῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀποβαίνει θετικόν σημεῖον καί οὐχί μόνον, καθ' ὅτι **«οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετά παρατηρήσεως»** (Λουκ, ιζ' 20), ἐάν μνημονεύσωμε τό γραφικόν λόγιον.

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Περαίνων καί κατακλείων τήν προσλαλιάν ταύτην διερμηνεύω τά εὐλαβικά αἰσθήματα ἁπάντων τῶν συναποτελούντων τό πλήρωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, ἐκφράζω τήν υἱικήν ἀγάπην, εὐχαριστῶ διά τήν πατρικήν στοργήν καί ὑποβάλλω πλούσια σέβη, δεόμενος τοῦ σάρκα λαβόντος καί ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκί περιτμηθέντος Κυρίου ἡμῶν, διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ὑπέρ τῆς κατ' ἄμφω ὑμετέρας ἀμφιλαφοῦς εὐεξίας καί τῆς ὡς ἐπί μήκιστον συνεχίσεως τῆς εὐδοκίμου, καλλικάρπου καί πολυσχιδοῦς πρωθιεραρχικῆς ποιμαντορίας Ὑμῶν.

ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΔΕΣΠΟΤΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ Kristian Akselberg

Ιερός Καθεδρικός Ναός Απ. Ανδρέου, Λονδίνου Κυριακή, 15 Δεκεμβρίου 2013

Θεοφιλέστατε Άγιε Κυανέων κ.κ. Χρυσόστομε,

Είναι μεγάλη χαρά, και σε συνδυασμό με ένα βαρύ αίσθημα ευθύνης, που στέκομαι σήμερα ενώπιόν Σας και ενώπιον του ιερού εκκλησιάσματος του ιερού μας ναού. Παρ' όλο που από καιρό ένιωσα το κάλεσμα στο ιερό ιερατείο, για να υπηρετήσω τον Χριστό και εκείνους που είναι αδέλφια μου σ' Αυτόν, είναι, εν τούτοις, κάτι για το οποίο κανείς δεν μπορεί να είναι ποτέ άξιος ή επαρκώς προετοιμασμένος. Όπως ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγέλιο, «Πολλοί γάρ εἰσί κλητοί, ὀλίγοι δέ ἐκλεκτοί». Ως εκ τούτου, προσεύχομαι ότι ο Θεός θα μου δώσει την αγάπη, την υπομονή, την ταπείνωση, το θάρρος, την διάκριση και τον αδιάλειπτο ζήλο που απαιτείται για να εκπληρώσω επάξια αυτό το ιερό διακόνημα, και, σύμφωνα με τα λόγια της σημερινής Αποστολικής Επιστολής, «συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατά δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καί καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατά τά ἔργα ἡμῶν, ἀλλά κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καί χάριν, τήν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρό χρόνων αἰωνίων».

Ως εκ τούτου, αντλώ θάρρος και δύναμη από το παράδειγμα τού Ιερού προστάτη μας, του Αγίου Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, ο οποίος χωρίς κανένα δισταγμό εγκατέλειψε τα πάντα για να ανταποκριθεί στο κάλεσμα του Κυρίου, και είναι ιδιαίτερη τιμή για μένα να έχω χειροτονηθεί σε αυτή την εκκλησία, που είναι αφιερωμένη στη μνήμη του, και η οποία αποτέλεσε πνευματικό μου σπίτι για σχεδόν 10 χρόνια. Ως εκ τούτου, πρέπει να σας ευχαριστήσω, Θεοφιλέστατε, όχι μόνο για τη ζεστασιά με την οποία με δεχτήκατε και για όλα όσα έχετε κάνει για να με βοηθήσετε, αλλά και για την καθοδήγηση και την πατρική φροντίδα με την οποία έχετε κάνει αυτή την κοινότητα αληθινή πηγή ευλογίας. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον πνευματικό μου πατέρα και τους υπόλοιπους κληρικούς εδώ για την καθοδήγηση και την ενθάρρυνσή τους, τους γονείς καὶ την οικογένειά μου για την συνεχή υποστήριξη και την αγάπη τους, και, πάνω απ' όλα, την γυναίκα μου, Ειρήνη, της οποίας η πίστη, η αγάπη και η ταπείνωση είναι μόνιμη πηγή έμπνευσής μου. Πρέπει να ευχαριστήσω τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, κ.κ. Γρηγόριο, διά της ευλογίας του οποίου, χειροτονούμαι να υπηρετώ αυτή την ιερά Αρχιεπισκοπή του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Θεοφιλέστατε κ.κ. Χρυσόστομε, όπως αναφέρει και ο ιερός Χρυσόστομος στους περίφημους λόγους περί της Ιερωσύνης, «οίδα την εμαυτού ψυχήν την ασθενή ταύτην και μικράν, οίδα της διακονίας εκείνης το μέγεθος και την πολλήν του πράγματος δυσκολίαν». Γι' αυτό το λόγο, ζητώ τις προσευχές σας, Δέσποτα, και τις προσευχές όλων εσάς εδώ, ώστε να φανώ αντάξιος στο κάλεσμα του Θεού και της εμπιστοσύνης που επιφυλάξατε στο πρόσωπό μου.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

2. Το πρωί, επισκέφθηκε τον Σεβασμιωτατο στην Αρχιεπισκοπη ο Alexander Nekrassov.
3. Το βράδυ, προήδρευσε έκτακτης συνεδρίας των Κηδεμόνων του St. Cyprian's Primary Academy στο Thornton Heath.
4. Το πρωί, τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για την Κατίγκω Κολοκλτρώνη, το δε απόγευμα τον επισκέφθηκε ο Παναγιώτης Κουτσολιάκος. Το βράδυ, παρέστη σε εορταστική εκδήλωση για την επέτειο της Κυπριακής Ανεξαρτησίας, στο Κυπριακό Κοινοτικό Κέντρο Βορείου Λονδίνου, που οργάνωσε η Ένωση Κυπρίων Αγγλίας.
5. Το απόγευμα, τέλεσε την βάπτιση της Rachel Crisp στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Δείπνο, ως προσκεκλημένος, σε εστιατόριο στο Knightsbridge του Λονδίνου.
6. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος, Οξφόρδη, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 40 χρόνων από της ιδρύσεως της ομώνυμης Κοινότητος, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα. Στη συνέχεια μετέβη στην πόλη Birmingham, όπου προήδρευσε συνεδρίας για το «Κοινό Ταμείο», που πραγματοποιήθηκε στους χώρους της Κοινότητος Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά.
7. Το απόγευμα, παρέστη σε Συνεδρία των Αρχηγών των Εκκλησιών στο Lambeth Palace.
8. Το πρωί παρέστη σε Συνεδρία μετά Προγεύματος των Αρχηγών των Εκκλησιών Λονδίνου, στο Central Hall των Μεθοδιστών, στο Westminster. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα με τον Διάκονο Παντελεήμονα Maxfield. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν οι Δημήτριος Φόλιας, Θέκλα Δούκα και Αλεξάνδρα Vedeklia και ο Θεμιστοκλής Μάλλιας. Το βράδυ, προήδρευσε συνεδρίας της Γραμματείας του Ε.Φ.Ε.Π.Ε. και στη συνέχεια τον επισκέφθηκε η Βασιλική Παπαντώνη.
9. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Κωνσταντίνος Μοσχονάς και, στη συνέχεια, η Επιτροπή της Κοινότητος Αγίου Χαραλάμπους, Luton μαζί με μέλη της Σχολικής Επιτροπής τους.
10. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Διάκονος Ισίδωρος Γκότσος και η Βασιλική Παπαντώνη. Στη συνέχεια, τέλεσε την βάπτιση του Μενέλαου Κ. Μοσχονά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής.
11. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα με τον Λούη Λοΐζου.
12. Το απόγευμα, μετέβη στην πόλη Walsall, όπου προέστη Εσπερινού στον Ιερό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου και στη συνέχεια επέδωσε τα διπλώματα σε φοιτητές του Midlands Theological Study Centre. Ακολούθως μετέβη στην πόλη Birmingham, όπου τέλεσε και πάλιν Εσπερινό στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά, Erdington , όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
13. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά, Erdington (Birmingham), όπου στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
14. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Φώτιος Φωτίου, Υπουργός Άμυνας της Δημοκρατίας της Κύπρου. Στη συνέχεια, προήδρευσε έκτακτης Συνεδρίας του Ιερού Κλήρου Μείζονος Λονδίνου, στους χώρους του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Βαπτιστού, Hornsey, όπου και παρετέθη Γεύμα προς όλους τους Συνέδρους από την ομώνυμη Κοινότητα.
15. Κατά τη διάρκεια της ημέρας προήδρευσε Συνεδρίας του Πανορθοδόξου Επισκοπικού Συμβουλίου στους χώρους του Ιερού Καθεδρικού Ναού Αγίου Νικολάου, Sheperd's Bush Δυτικού Λονδίνου. Αργότερα, τον επισκέφθηκαν στην Αρχιεπισκοπή η Αργυρώ Κουγιουμτζή με τον Στυλιανό Τοπάλογλου, και η Μαρία Γεωργοπούλου.
16. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, το πρωί, ο Δημήτριος Χρυσάνθου, και το απόγευμα, ο π. Ανδρέας Μιχαηλίδης συνοδευόμενος από την πρεσβυτέρα του Αλκμήνη και τους Λουκά Πουντζουρή και Βίκτωρα Γλυκίδη.
17. Νωρίς το πρωί ανεχώρησε αεροπορικώς για την Κρήτη. Στο αεροδρόμιο Ηρακλείου τον υπεδέχθη ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης Ειρηναίος, με τον οποίο μετέβησαν στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Μηνά. Το απόγευμα, μετέσχε στην υποδοχή της ιεράς κάρας του Αγίου Παρθενίου από τον Κουδουμά στο παρεκκλήσιο του Αποστόλου Λουκά στους χώρους του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ηρακλείου, όπου στη συνέχεια προέστη Μεγάλου Εσπερινού στο ίδιο παρεκκλήσιο. Μετά το Δείπνο, μετέσχε σε ζωντανή ραδιοφωνική συνέντευξη στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Αρχιεπισκοπής Κρήτης, 99.7 FM.
18. Το πρωί, μετέσχε σε συλλείτουργο στη Θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσιο του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα. Αργά το απόγευμα, ανεχώρησε για το Κολουμπάρι, όπου παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η εκεί Ορθόδοξος Ακαδημία Κρήτης.
19. Το πρωί, προέστη της Θείας Λειτουργίας στην Πατριαρχική Μονή Γωνιάς, όπου στη συνέχεια ετελέσθη Επιμνημόσυνη Δέησις για τον αοίδιμο Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα Α΄. Ακολούθως εξεπροσώπησε την Θειοτάτην Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο στο οργανωθέν από την Ορθόδοξο Ακαδημία Κρήτης "Συμπόσιο" με την ευκαιρία συμπλήρωσης πενήντα χρόνων από της εις Κρήτην επισκέψεως του αοιδίμου Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα Α. Στη διάρκεια του Συμποσίου, ο Σεβασμιώτατος ανέγνωσε το Μήνυμα της Α. Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και ακολούθως απηύθυνε χαιρετισμό προς τους Συνέδρους. Αργά το απόγευμα, επισκέφθηκε το Καστέλλιον Κισσάμου, όπου παρέστη στον Αγιασμό του Ωδείου της Μητροπόλεως Κισσάμου και Σελίνου, στο «Τσατσαρονάκειον Πολιτιστικόν Κέντρον» της Μητροπόλεως. Στη συνέχεια, έδωσε συνέντευξη στον ραδιοφωνικό σταθμό «Κιβωτός» της Μητροπόλεως. Μετά δε το Δείπνο, επέστρεψε στο Ηράκλειο.
20. Το πρωί, ομού μετά του Αρχιεπισκόπου Κρήτης Ειρηναίου, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Μηνά, Ηρακλείου, μετέσχε δε επίσης στη Δοξολογία επί τη εορτή του Αγίου Αρτεμίου, προστάτου της Ελληνικής Αστυνομίας. Στη συνέχεια, παρέστη σε Δεξίωση στο Αρχηγείο της τοπικής Αστυνομικής Δυνάμεως. Ακολούθως, παρεκάθησε σε Γεύμα στην Αρχιεπισκοπή ομού με μέλη της οργάνωσης της Αρχιεπισκοπής «Υπηρεσία Αγάπης». Αργά το απόγευμα, συνοδευόμενος από τον Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Ειρηναίο επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου «Επανωσύφη», Πύργος, όπου τους υπεδέχθη ο Ηγούμενος της Μονής, Αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος Βογιατζόγλου. Μετά τη Δοξολογία στον Ιερό Ναό της Μονής και σχετικές ομιλίες, παρετέθη Δείπνο προς τους δύο Αρχιερείς από την αδελφότητα της Μονής, η οποία είναι και η μεγαλύτερη, αριθμητικά, μοναστική αδελφότητα στην Κρήτη.
21. Το πρωί, επισκέφθηκε τον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Τίτου στο Ηράκλειο. Το μεσημέρι, επισκέφθηκε την Ιερά Γυναικεία Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου «Σαββαθιανών» κοντά στη Ροδιά, όπου τον υποδέχθηκε η Ηγουμένη Ακακία, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα. Αργά το απόγευμα, επισκέφθηκε την Ιερά Ανδρώα Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγκαράθου στην Επισκοπή, όπου τον υπεδέχθη ο Ηγούμενος Αρχιμανδρίτης Γεράσιμος Μαρματάκης, παρεκάθησε δε και σε Δείπνο.
22. Το πρωί, συνοδευόμενος από τον Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Ειρηναίο, επισκέφθηκε τον Έπαρχο Κρήτης, Σταύρον Αρναουτάκη, στα Γραφεία του στο Ηράκελιο. Στη διάρκεια δε της συνάντησής τους αυτής, διαβεβαίωσε τον Έπαρχο για την αμέριστη συμπαράσταση της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μ. Βρετανίας στην επίλυση των σημερινών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Κρήτη και ότι η Αρχιεπισκοπή και ο ίδιος αποτελούν είδος «Πρέσβυ» της Κρήτης στο εξωτερικό σε θέματα τουρισμού, ιστορίας και πολιτισμού αυτής. Ακολούθως, επισκέφθηκε την Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης στο Ηράκλειο, όπου συνομίλησε με μέλη του διδασκαλικού προσωπικού και των φοιτητών. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα στην Αρχιεπισκοπή Κρήτης. Το δε απόγευμα ανεχώρησε αεροπορικώς επιστρέφων στο Λονδίνο.
23. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, το ζεύγος Ιωάννου και Χρυσής Κιόσογλου, το πρωί, και ο Δρ Βασίλης Μαύρος, το απόγευμα. Το βράδυ, παρέστη σε τελετή Ευχαριστίας στον Αγγλικανικό Ναό St Margaret πλησίον του Westminster Abbey, προς τιμήν του αφυπηρετούντος Αγγλικανού Επισκόπου Γιβραλτάρ Ευρώπης, Δρα Geoffrey Rowell.
24. Παρεκάθησε σε Γεύμα με την Μοναχή Θεοφανώ στην Αρχιεπισκοπή. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Βαρβάρα Καμπουρίδου, Προϊσταμένη της Εκπαιδευτικής Αποστολής της Ελληνικής Πρεσβείας Λονδίνου, και ο Παντελής Δημοσθένους, Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Κοινότητος Αγίων Παντελεήμονος και Παρασκευής Harrow Λονδίνου.
25. Το πρωί, παρέστη στην σχολική γιορτή για την 28η Οκτωβρίου 1940, στο Ελληνικό Γυμνάσιο-Λύκειο της Ελληνικής Πρεσβείας, που στεγάζεται σε χώρους της Κοινότητος Απ. Βαρνάβα, Wood Green Βορείου Λονδίνου.
26. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε η Μαρία Κατσουρινάκη.
27. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου και την Δοξολογία για την εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Το απόγευμα, τέλεσε, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green, τη βάπτιση του τέκνου του ζεύγους Γεωργίου και Χριστίνας Γεωργίου, ονομάσας αυτόν Αντώνιο.

28. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Ιωάννης Παρέας, Πρόεδρος των Κηδεμόνων του Ημερησίου Ομολογιακού Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης «Απόστολος Ανδρέας», και οι Πολυξένη Νικολάου και Μαρία Αντωνίου. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο στο εστιατόριο Elysee Λονδίνου, που παρέθεσε ο Οδυσσέας Καραγιώργης.
29. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο π. Χριστόδουλος Χριστοδούλου, Ιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητος Αγίου Νεκταρίου, Battersea Νοτίου Λονδίνου. Στη συνέχεια, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον Μιχάλη Πιερή, στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων, Gospel Oak Βορειοδυτικού Λονδίνου. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή, τον επισκέφθηκε η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Κοινότητος Αγίου Χαραλάμπους, Luton. Το βράδυ, προήδρευσε συνεδρίας της Επιτροπής Συντηρήσεως του Αρχιεπισκοπικού Οίκου.
31. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Sourozh, Elisey, του Πατριαρχείου Μόσχας.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Μαρία Καλλή μαζί με τους γονείς της. Το απόγευμα, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον Χαράλαμπο Μιχαήλ στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου.
2. Το πρωί, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον Φίλιππο Χαραλάμπους στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Wood Green Βορείου Λονδίνου.
3. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των Αγίων Λαζάρου και Αποστόλου Ανδρέα, Forest Gate Ανατολικού Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το βράδυ, επισκέφθηκε στην οικία της την Ευανθία Γεωργοπούλου και τα παιδιά της, Μαρία και Χρήστο.
4. Το μεσημέρι, τον επισκέφθηκε ο Αντώνης Bequiri
5. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Ευριπίδης Ευρυβιάδης, νέος Ύπατος Αρμοστής της Κύπρου στο Λονδίνο. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα στην Αρχιεπισκοπή με τον Αρχιμανδρίτη Σπυρίδωνα Κατραμάδο και δύο συνοδούς του.
6. Το μεσημέρι, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον π. Θεόδωρο Γεωργίου στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου. Ακολούθως, τον επισκέφθηκε εκεί η Μαρία Αθηνοδώρου. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Κωνσταντίνος Μασώνος, και οι Μαρία και Δέσποινα Λαμπράκη. Το βράδυ, παρεκάθησε στο ετήσιο Δείπνο του International Maritime Industries Forum στο Radison Blu Portman Hotel.
8. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Margate, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
9. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου Αιγίνης, Battersea Νοτίου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το βράδυ παρεκάθησε στο ετήσιο Φιλανθρωπικό Δείπνο του Ορθοδόξου Αντιοχειανού Συνδέσμου, σε ξενοδοχείο στο Kensington Λονδίνου.
10. Το πρωί, παρέστη στο Κενοτάφιο στο White Hall με την ευκαιρία της ετήσιας Τελετής Μνήμης και στη συνέχεια παρεκάθησε στο καθιερωμένο Γεύμα που παραθέτει ο Αγγλικανός Επίσκοπος του Λονδίνου.
11. Το πρωί, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για την Αφροδίτη Σαμανδούρου στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Το μεσημέρι, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον Φώτιο Παπαφώτη στον Ιερό Καθεδικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Νοτίου Λονδίνου. Το απόγευμα παρέστη σε Συνεδρία των Αρχηγών των Εκκλησιών Λονδίνου, στο Central Hall των Μεθοδιστών στο Westminster. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή, τέλεσε επιμνημόσυνη Δέηση για την Γιολάντα Εμπειρίκου, στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής.
12. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, συνοδευόμενος από τον Παντελή Δημοσθένους. Στη συνέχεια, παρεκάθησε σε Γεύμα με τον Χάρη Σοφοκλείδη και την σύζυγό του. Το βράδυ προήδρευσε συνεδρίας των Προέδρων των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων των Κοινοτήτων της Αρχιεπισκοπής, στους χώρους της Κοινότητος Αποστόλου Βαρνάβα, Wood Green, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
13. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Παναγιώτης Αραβανής. Στη συνέχεια, προήδρευσε συνεδρίας σχετικά με την προσεχή έλευση στην Αγγλία τεμαχίου του Τιμίου Σταυρού από τα Ιεροσόλυμα. Το βράδυ, παρέστη σε συνεδρία στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου αναφορικά με τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου, Μακαρίου Γ΄.
14. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Βαρβάρα Καμπουρίδου, Προϊσταμένη του Γραφείου Παιδείας της Ελληνικής Πρεσβείας Λονδίνου. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Έλληνας Πρέσβυς στο Λονδίνο, Κωνσταντίνος Μπίκας, στο εστιατόριο του Λονδίνου, Athenaeum. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο στο St. James's Palace, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 15 ετών από την ίδρυση του Woolf Institute.
15. Τον επισκέφθηκαν, διαδοχικά, ο Παναγιώτης Αραβανής με το γιο του, Εκτορα, η Πέπα Αποστολίδου, ο Αρχιμανδρίτης Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, συνοδευόμενος από τον Κυριάκο Κυριακόπουλο, και ο Καθηγητής Michael Henein.
17. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα, Wood Green Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Νωρίς το απόγευμα, ευλόγησε τους Γάμους του Γιώργου Μακρίδη και της Ελένης Ούρρη στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Edmonton Λονδίνου.
19. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν οι Θεόδωρος Καραγιώργης και το ζεύγος Κουτσογιάννη. Το βράδυ, προήδρευσε συνεδρίας του Εκπαιδευτικού Ιδρύματος του Αγίου Νικολάου.
20. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Ιάκωβος Τσούνης σε εστιατόριο του Λονδίνου.
21. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Αργότερα ανεχώρησε αεροπορικώς για την Αθήνα, όπου τον υποδέχθηκε στο αεροδρόμιο ο ανιψιός του Παναγιώτης Γιώρκας με τη σύζυγό του, με τους οποίους μετέβη στη συνέχεια στο εξοχικό τους σπίτι στο Λαγονήσι.
22. Το απόγευμα, επισκέφθηκε διαδοχικά τα ζεύγη Ανδρέα και Ξένιας Γιαννοπούλου και Νικολάου και Μαρίκας Πούλιου. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε το ζεύγος Σωτηρίου και Ευαγγελίας Βαπούρα.
23. Νωρίς το απόγευμα, ανεχώρησε αεροπορικώς για την Κύπρο, όπου τον υποδέχθηκε στο αεροδρόμιο Λάρνακας ο ανιψιός του, Γρηγόριος Γιώρκας, με τον οποίο και μετέβη στη Λεμεσό, παρεκάθησε δε σε Δείπνο στην οικία του.
24. Το πρωί, παρέστη στη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Λεμεσού, απηύθυνε χαιρετισμό προς το εκκλησίασμα και, στη συνέχεια παρέστη στην επιμνημόσυνη δέηση για την αδελφή του, Ειρήνη, και τον σύζυγό της Γεώργιο Γιώρκα. Ακολούθως παρεκάθησε σε Γεύμα στην οικία του ζεύγους Γρηγόρη και Σαββούλας Γιώρκα, όπου είχε την ευκαιρία να συναντήσει και πολλούς απ' τους συγγενείς και φίλους των οικογενειών τους. Στη συνέχεια, συνοδευόμενος από τον Αντώνη Φιλιππίδη, μετέβη στη Λευκωσία, όπου συναντήθηκε με την Αγγελική Ταϊφάκου στο ξενοδοχείο Κλεοπάτρα. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε το ζεύγος Προκόπη και Έλλης Παναγιώτου.
25. Το πρωί, επισκέφθηκε τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, Χρυσόστομο Β΄, στα Γραφεία της Αρχιεπισκοπής και, στη συνέχεια, παρεκάθησε μαζί του σε Γεύμα. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε το ζεύγος Κωνσταντίνου και Αικατερίνης Σβολοπούλου, έδωσε συνέντευξη στον Ραδιοτηλεοπτικό Σταθμό (Ρ.Ι.Κ) και, τέλος, τον επισκέφθηκαν οι Κύπρος και Ανδρέας Γεωργίου. Το δε βράδυ, μίλησε για τον αείμνηστο Καθηγητή Ιωάννη Ταϊφάκο στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, αφού τον εισήγαγε στο βήμα ο Γεώργιος Ξενής. Ακολούθως, παρετέθη Δείπνο προς τιμήν του στο εστιατόριο Romantica.
26. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν οι Δρ Ανδρέας Παπαβασιλείου και Προκόπης Παναγιώτου. Στη συνέχεια επισκέφθηκε την αδελφή του, Ελένη, στον οίκο ευγηρίας Αρχιμανδρίτη Κωνσταντίνου Λευκωσιάτη και Ιδρύματος Αγίου Νεκταρίου και Αδελφότητος Αγίας Φιλοθέης, σε προάστιο της Λευκωσίας. Αργότερα, παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Προκόπης Παναγιώτου σε εστιατόριο της Λευκωσίας. Ανεχώρησε δε στη συνέχεια από το αεροδρόμιο Λάρνακας επιστρέψας στο Λονδίνο.
27. Το πρωί, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για την Ευφροσύνη Αυξεντίου στον Ιερό Καθεδρικό Ναό των Αγίων Πάντων, Camden Town Λονδίνου. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή, τέλεσε Επιμνημόσυνη Δέηση για τον Ανδρέα και την Ζωή Μεταξά. Το βράδυ παρεκάθησε, σε ετήσιο Δείπνο του Προέδρου του Συμβουλίου Βρετανών Ιουδαίων, στο Egyptian Room του Mansion House στο City του Λονδίνου.
28. Το πρωί, τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον Καθηγητή Sir John Tavener στον Αγγλικανικό Καθεδρικό Ναό του Winchester και στον ενταφιασμό του στο κοιμητήριο του Child Okeford. Επιστρέψας στο Λονδίνο, προήδρευσε συνεδρίας της Επιτροπής Κηδεμόνων της Αρχιεπισκοπής.
29. Το πρωί, τέλεσε τον επίσημο Αγιασμό για την έναρξη των μαθημάτων του Ελληνικού Ορθοδόξου Ομολογιακού Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης «Απόστολος Ανδρέας» στο Barnet Λονδίνου. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε

ο Καθηγητής Γεώργιος Σαμανδούρας. Το βράδυ, τέλεσε Μέγαν Εσπερινό στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Ανδρέα, Kentish Town Λονδίνου, όπου εξετέθη το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού, και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.

30. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Ανδρέα, Kentish Town Λονδίνου, όπου εξετέθη και το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το απόγευμα, ανεχώρησε σιδηροδρομικώς για την Γλασκώβη Σκωτίας.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Λουκά, Γλασκώβης, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το βράδυ, παρέστη σε κοινωνική εκδήλωση που οργάνωσε η εκεί Κοινότητα.
2. Το πρωί, επέστρεψε σιδηροδρομικώς στο Λονδίνο. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε ο Ανδρέας Μιχαήλ. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε ο Αρχιεπίσκοπος Sourozh, Elisey, στο Carlton Club St James's.
3. Μετέβη στην πόλη του Birmingham συνοδεύοντας το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού στον εκεί Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αποστόλου Ανδρέα. Παρεκάθησε δε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
4. Το βράδυ, τέλεσε Ευχή Ευλάβειας στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής για τον Τίμιο Σταυρό.
5. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν ο Δήμαρχος Μόρφου, Χαράλαμπος Πίττας, η Ουρανία Πελετιέ, ο Βίκτωρ Χατζηαβραάμ (το πρωί) και, το απόγευμα, η Χρυστάλλα Περικλέους, η Σόνια Σκουφαρίδη, και οι Μαρία και Δέσποινα Λαμπράκη.
6. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου Sheperd's Bush Δυτικού Λονδίνου, όπου εξετέθη και το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το βράδυ, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Χρήστος Λοΐζου και ο π. Ioan Domala συνοδευόμενος από τη σύζυγό του Anka.
7. Το πρωί, μετέβη στην πόλη Manchester συνοδεύοντας το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού. Εκεί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε το ζεύγος του Καθηγητή Σταύρου και Αγγέλας Στιβαρού. Το βράδυ μετέβη στην πόλη Liverpool όπου παρεκάθησε σε Δείπνο στην οικία του Δημήτρη και της Μαρίας Σεργίου.
8. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, Liverpool, όπου εξετέθη και το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού και, στη συνέχεια, παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
9. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Συναγερμού(ΔΗ.ΣΥ) Κύπρου, Αβέρωφ Νεοφύτου, μετά της συζύγου του, συνοδευόμενοι από τον Ανδρέα Παπαευριπίδη, Πρόεδρο του ΔΗ. ΣΥ Ηνωμένου Βασιλείου. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Μητροπολίτης Ειρηνουπόλεως Δημήτριος, συνοδευόμενος από τον Πρωτοπρεσβύτερο Simon-Peter Nellist και τον Marco Mitei, και ο Στέφανος Σταυράκης.
10. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο π. Julian Agache. Το βράδυ, προήδρευε συνεδρίας των Κηδεμόνων του St Cyprian's Primary Academy, στο Thornton Heath.
11. Το πρωί, συνοδευόμενος από τον Έλληνα Πρέσβυ στο Λονδίνο, Κωνσταντίνο Μπίκα, και την Προϊσταμένη του Γραφείου Παιδείας στην Πρεσβεία, Βαρβάρα Καμπουρίδου, παρέστη στη Χριστουγεννιάτικη Γιορτή του St Cyprian's Primary Academy. Αργά το βράδυ, τον επισκέφθηκε ο Καθηγητής Γεώργιος Σαμανδούρας.
12. Το βράδυ, παρέστη σε κοινωνική εκδήλωση που οργάνωσε η Σχολή Βυζαντινής Μουσικής και Ψαλτικής της Αρχιεπισκοπής, στους χώρους της Κοινότητος Αποστόλου Βαρνάβα, Wood Green, Βορείου Λονδίνου.
13. Νωρίς το πρωί, συνόδευσε στο Αεροδρόμιο Heathrow το τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού προς επιστροφή του στα Ιεροσόλυμα. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή τον επισκέφθηκαν οι Kyrion Inasaridze και Δρ. Malkhaz Songulashvili.
14. Το βράδυ, τέλεσε Μέγαν Εσπερινό στον Ιερό Ναό των Αγίων Ελευθερίου και Ανθίας, Leyton Ανατολικού Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
15. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, Cardiff, στη διάρκεια της οποίας χειροτόνησε σε Διάκονο τον Nicholas Price, στον οποίο έδωσε και το επιπλέον όνομα Ελευθέριος. Στη συνέχεια, παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος.
16. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν παιδιά του Ελληνικού Γυμνασίου-Λυκείου Λονδίνου και του έψαλαν τα κάλαντα. Αργότερα, τον επισκέφθηκε ο Vaugham Edward Robbins, το δε απόγευμα, διαδοχικά, ο π. Δημήτριος Οικονόμου και το ζεύγος Μάριου και Πολύμνιας Καλλένου, συνοδευόμενοι από τον Μιχάλη Ζαγκούρα.
17. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα με τον Μητροπολίτη Διοκλείας Κάλλιστο. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Νικόλαος Σκνίτης και ο Μάριος Αυγουστής. Αργότερα, παρέστη σε Δεξίωση που δόθηκε από τον Πρίγκηπα της Ουαλίας Κάρολο στο Clarence House για τους εκπροσώπους Εκκλησιών που σχετίζονται με την Μέση Ανατολή. Το βράδυ, παρέστη στην εορταστική εκδήλωση για τα Κάλαντα της Μητροπολιτικής Αστυνομίας, που έγινε στον Αγγλικανικό Ναό St Margaret, πλησίον του Westminster Abbey.
18. Νωρίς το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Μάριος Βεγγούρης, και ο Διάκονος Gregory Wellington.
19. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Βαρβάρα Καμπουρίδου, το δε απόγευμα οι Γρηγορία Μυλωνά, Μαρία Καλλή και Ελένη Γεωργίου, εκπρόσωποι της Βοηθητικής Αδελφότητος Κυριών και Δεσποινίδων της νέας Κοινότητος Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, Enfield North, συνοδευόμενες από τον ιερέα τους, π. Ευάγγελο-Νικόλαο Λιασή.
20. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Θεοφύλακτος Γεωργίου και ο Κωνσταντίνος Γιαννόπουλος.
22. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου Battersea Νοτίου Λονδίνου. Το βράδυ, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά οι Μάριος Γεωργαλλίδης και Αχιλλέας Κωνσταντίνου.
23. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, το πρωί, οι Πέτρος και Λύδα Κυριάκου, και ο π. Σάββας-Δαυΐδ Βασιλειάδης. Το απόγευμα, η Αλεξία Μίχα και η Νικολέτα Μπαλτά. Το βράδυ, ο Καθηγητής Michael Henein. Αργότερα, επισκέφθηκε την Αναστασία Τομπόλη στο ξενοδοχείο Lancaster Gate.
24. Το πρωί, προέστη της Ακολουθίας των Μεγάλων Ωρών στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε Γεύμα με το ζεύγος Λαυρέντη και Ευγενίας Σπανού και τον Κυριάκο Καραγεώργη. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Διάκονος Παύλος Λάμπρου, συνοδευόμενος από την σύζυγό του, Ανδρονίκη, τα δυο τους παιδιά Ιωάννη και Χαράλαμπο, και την Μαρία Αυγούρου. Το βράδυ, προέστη της Εσπερινής Θείας Λειτουργίας των Χριστουγέννων στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής.
25. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου και, στη συνέχεια, παρέθεσε Γεύμα σε προσκεκλημένους του στον Αρχιεπισκοπικό Οίκο. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο, που παρέθεσε το ζεύγος Φίλιππου και Χρυσούλας Πατσιογιάννη στο Hilton Metropole Hotel.
26. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Νοτίου Λονδίνου και, στη συνέχεια, επιθεώρησε το οίκημα του Ναού και των βοηθητικών του χώρων. Το βράδυ, παρέθεσε Δείπνο σε μερικά από τα μέλη του προσωπικού της Αρχιεπισκοπής σε γειτονικό εστιατόριο.
27. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν το ζεύγος Ιωάννη και Ελισάβετ Δροσίτη με τα παιδιά τους, Αλεξία και Στεφανία, και η Πολυξένη Νικολάου. Το μεσημέρι, παρέθεσε Γεύμα στους Donald και Ελπίδα Jenkinson, και Ali Alashban και Μαρία Αντωνία (μαζί με τα παιδιά τους, Yusuf και Rayyan). Το βράδυ, τον επισκέφθηκε ο Δρ. Ανδρέας Kidess.
28. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Γρηγόρης Χατζηκυριάκου με τα παιδιά του, Χαραλαμπία και Χριστόδουλο, και οι Θεοχάρης και Θεοδώρα Χατζηκυριάκου, με τον γιο τους, Ιάσωνα. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσαν σε γειτονικό εστιατόριο ο Emile Habib και η αδελφή του Μαρία.
29. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίων Πάντων Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Μάριος Bequiri μαζί με την ανιψιά του, Μαρία. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε ο π. Παύλος Γρηγορίου και η Πρεσβυτέρα του, Άννα, στο διαμέρισμά τους δίπλα από τον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, Hornsey Β. Λονδίνου.
30. Νωρίς το απόγευμα, επισκέφθηκε την οικογένεια Καζολίδη, ιδιοκτητών του εστιατορίου Halepi, στο εστιατόριό τους.
31. Το βράδυ, προέστη Μεγάλου Εσπερινού στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και, στη συνέχεια, ευλόγησε το κόψιμο της Αγιοβασιλόπιτας, με την παρουσία του Έλληνα Πρέσβυ και του Υπάτου Αρμοστή Κύπρου. Στη συνέχεια, παρέθεσε Δείπνο στον Αρχιεπισκοπικό Οίκο για τους Πέτρο και Λύδα Κυριακού.

Prot. No. 1109

Patriarchal Encyclical for Christmas

+ BARTHOLOMEW
By God's Mercy Archbishop of Constantinople-New Rome and Ecumenical Patriarch
To the Plenitude of the Church:
Grace, mercy, and peace from the Savior Christ, born in Bethlehem

Beloved brothers and sisters, children in the Lord,

"For to us a child is born, to us a son is given." (Isaiah 9.5)

Many centuries ago, the Prophet foresaw and announced with enthusiasm and joy the birth of the child Jesus from the ever-Virgin Mary. Naturally, even then, there was no period of census by Augustus Caesar, no place to stay for the safety of the Holy Virgin who was carrying a child by the Holy Spirit. So the holy Joseph as her betrothed and protector was obliged to lead her to a cave, a manger with animals, "in order to give birth to a child."

Heaven and earth received them, offering thanks to their Creator: "The angels offered the hymn; the heavens a star; the wise men gifts; the shepherds a miracle; the earth a cave; the desert a manger; and we the Mother Virgin." The shepherds were keeping watch over their flock, protecting them throughout the night, while the angels were witnessing the Mystery in ecstasy, singing hymns to God. (From Vespers of the Nativity)

The sweetness of the Holy Night of Christmas once again embraces the world. And in the midst of human trial and pain, of unending crises, of passion and enmity, of concern and despair, it presents the mystery of the Incarnation of the Divine Word as a genuine and timely solution. For He descended as dew in a field of cotton inside the womb of the ever-Virgin Mary in order to give rise to righteousness and much peace. (See Ps. 71.7)

In the silence and peace of that sacred night of Christmas, Jesus Christ – being without beginning, invisible, incomprehensible, immaterial, ever existing and the same – enters the drama of history bearing flesh, being insignificant, simple, poor and unknown. At the same time, he comes as a "wonderful, counselor, almighty, prince of peace, everlasting father." (Is. 9.6) Indeed, he comes as a human being, born of a Virgin Mother, to solve the complexity of sin and grant resolution to the impasse of life's anxiety through His grace and mercy, while providing destiny, value, content, as well as an exemplary ethos and model for the human adventure.

The Lord assumed and sanctified all of human nature. The pre-eternal God condescended to become for us an embryo and be borne inside the womb of the Theotokos. In so doing, He both honored human life from its earliest stage and taught us respect toward humankind from its earliest conception. The Creator of all accepted to be born as an infant and be nurtured by a Virgin. In so doing, He honored both virginity and motherhood, spiritual and natural. This is why St. Gregory the Theologian exhorts: "O women, be as virgins, so that you may become mothers of Christ." (Homily XXXVIII on Epiphany, PG36.313A)

So the Lord appointed the marriage of male

and female in the blessed family. The institution of Christian family constitutes the cell of life and an incubator for the spiritual and physical health and development of children. Therefore, the manifold support of the institution of the family comprises the obligation of the Church and responsibility of leadership in every country.

In order for a child to be raised in a healthy and natural way, there needs to be a family where man and woman live in harmony as one body, one flesh, and one soul, submitting to one another.

We are certain that all spiritual and ecclesiastical, much like the vigilant shepherds of old, but also the leaders of our world, know and accept this divine truth and reality, which we once again proclaim from the Ecumenical Patriarchate during this Christmas period. We must all encourage the creation and function of natural families, which can produce citizens that are spiritually healthy and joyful, filled with sentiments of security, based on the feeling of safety provided by a strong and protective father as well as a nurturing and loving mother. We need families where God might find rest. We invite and urge the entire plenitude of our holy Orthodox Church to live in a manner that is worthy of their calling and do everything that is possible to support the institution of marriage.

Brothers and sisters, "the night is far gone; the day is at hand." (Rom. 6.12) The shepherds are already headed toward Bethlehem in order to proclaim the miracle. They are inviting us to follow them "like other star-gazing wise men filled with joy" (From the Christmas Troparion of the 4th Ode), bringing "worthy gifts" "such as fine gold to the King of ages, incense to the God of all, and myrrh to the immortal that lay dead for three days." (Anatolios, Vesperal Hymn at Christmas) That is to say, the gifts of love and our faith, which test us as Christians, especially as Orthodox Christians, in the ethos and tradition of the family, the Fathers, and the Church, which has always practiced the Orthodox way through the centuries and to this day holds together our blessed society, whose cell for sacred life and growth is the family.

Beloved brothers and sisters, children in Christ,

- 2013 years have passed since the birth of Christ in the flesh
- 2013 years have passed and, like then, Christ continues to be persecuted in the person of the weak by Herod and all kinds of contemporary Herods
- 2013 years have passed and Jesus is persecuted in the person of Christians in Syria and elsewhere
- 2013 years have passed and Christ still flees like a refuge not only in Egypt, but also in the Lebanon, Europe, America and elsewhere, seeking security in an insecure world
- 2013 years have passed and the child Jesus remains imprisoned with the two hierarchs in Syria, Paul (Yazigi) and Youhanna (Ibrahim), as well as the Orthodox nuns and many other known and unknown Christians
- 2013 years have passed and Christ is crucified with those who are tortured and killed in order not to betray their faith in Him
- 2013 years have passed and Jesus is daily put to death in the person of thousands of embryos, whose parents prevent from being born
- 2013 years have passed and Christ is mocked and ridiculed in the person of unfortunate children, who experience the crisis of the family, destitution and poverty.

It is this human pain, sorrow and affliction that our Lord came and once more comes to assume during this Christmas season. After all, He said: "As you have done to one of these, the least of my brothers and sisters," you have done to me." (Matt. 25.40-41) It is for these that He was born of a Virgin, for these that He became human, for these that He suffered, was crucified and arose from the dead. That is to say: for all of us. Thus, let each of us lift up our personal cross in order to find grace and mercy when we seek His assistance. Then, the born Emmanuel, our Savior and Lord, will "be with us." Amen.

Christmas 2013

+ Bartholomew of Constantinople
Your fervent supplicant before God

Encyclical by His Eminence Archbishop Gregorios on the beginning of the Advent of our Lord Jesus Christ.

Dearly Beloved in the Lord,

Last Friday, 15th November, we entered the joyful season of Christmas. Our Church prepares us to receive the Lord Jesus Christ who came into the world as a simple man.

On the Feast of the Entry of the Most-holy Mother of God into the Temple of Solomon (21st November), we shall sing the Christmas hymn: "Christ is born, give glory! Christ comes from heaven, go to meet Him! Christ is on earth, be exalted!" The Church invites us to praise Christ from the bottom of our hearts, for He "made Himself nothing, taking on the form of a servant, and coming in the likeness of men" (Phil. 2:7); He emptied His divinity to become one with His creation.

The season of Advent is a time for preparation as we get ready to receive the Divine Child. Do not forget to consider the poor and sick, the weak and elderly, strangers, and all those who are without friends and family. For such, Christ is the only hope and joy. Do not neglect to show sympathy for our neighbours' many problems. Let us remember to have love and respect for the living and departed, and all those who need our compassion and active love. "It is important that the servant should imitate the Master, who is full of pity, sensibility, righteousness and justice, and does not lord it over us" (St. John Chrysostom, Vol. 8, p.889).

It is our duty to "visit orphans and widows in their trouble, and to keep oneself unspotted from the world." (James 1:27)

During this period of spiritual preparation for Christmas, it is our great privilege to have the Precious and Life-giving Cross of our Lord with us. The curse of crucifixion became the symbol of man's salvation and the fountain of joy and sanctification for all the world. Ever since the discovery of the Cross in 327 by St Helen, the Cross has been a sure sign of our Lord and Saviour's presence and sacrifice. With the blessing of the Patriarch of Jerusalem, Theophilos III and the Synod of the Holy Sepulchre, the Precious and Life-giving Cross is coming to the United Kingdom to bless us, to comfort us in our sorrow, to bestow on us courage in difficult times. Let us seek forgiveness for our sins and transgressions. As St Paul writes, "Now in Christ Jesus you who once were far off have been brought near by the blood of Christ. For He Himself is our peace" (Eph. 2:13-14).

May the peace and blessing of Christ be with you, may the Precious and Life-giving Cross sanctify and count us worthy to all celebrate Christmas in health of soul and body. With these wishes, and with love in the Lord and esteem, I remain.

London, November 2013

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

CHRISTMAS ENCYCLICAL FROM ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

To the Clergy and lay leaders and all members of the holy Archdiocese of Thyateira and Great Britain

Dearly Beloved in the Lord,

The divine grace and boundless mercy of our God, who is worshipped and glorified in Trinity, has accounted us worthy to celebrate the most holy feast of Christmas, the Birth in the flesh of our Lord Jesus Christ in Bethlehem of Judea.

This commemoration and unique event is honoured, celebrated and hymned by all: "Christ is born, give glory! Christ comes from heaven, go to meet Him! Christ is on earth, be exalted!" It is not without reason that human memory devoutly bows before the cave of Bethlehem and with profound faith and joy declares: "I see a strange and extraordinary mystery" – a mystery which was revealed "when Augustus reigned on the earth". This mystery has been recorded and preserved by the divinely inspired hand of the holy Evangelists, Matthew, Mark, Luke and John. Matthew stresses the event as a mystical act of the Holy Spirit. "For that which is born of her is of the Holy Spirit" (Matt. 1:20), and He "will save His people from their sins". He describes the star, which led the Magi to worship the Divine Child, and the slaughter of the infants by King Herod and the flight of the holy family into Egypt (Matt. 2:1-20).

Mark says nothing of the Nativity, but describes the Baptism of Christ by John the Baptist: "In those days Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized by John in the Jordan" (Mark 1:9).

Luke places the Nativity of Christ in a broad historical context, and so writes that it took place in the days of "Augustus Caesar", that He was born in a stable, and how Mary, the Mother of God, "brought forth her firstborn Son, and wrapped Him in swaddling cloths, and laid Him in a manger, because there was no room for them in the inn" (Luke 2:7). He describes the Shepherds, who hastened to worship Him, and the Angels, who praised the Divine Nativity: "Glory to God in the highest and peace on earth, goodwill among men" (Luke 2:14).

John describes the Birth of Christ with great theological acumen: "And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth" (John 1:14).

This is the truth and joy which the One, Holy, Catholic and Apostolic Church has always celebrated and proclaimed to all the world. Our hymns are an invitation to all people to rejoice and glorify the Only-begotten Son and Word of God, who lowered the heavens and came down in order to raise humanity into heaven:

"Bethlehem, welcome the Mother City of God; for she has come to give birth in you to the light that never sets. You angels, marvel in heaven! People, give glory on earth! Magi from Persia, bring your three glorious gifts! Shepherds abiding in the fields, sing the thrice-holy hymn! Let everything that has breath praise the Maker of all!"

Again this year we are celebrating this holy day. Young and old, rich and poor, leaders and nations, will gather together to praise the cause of this distinctive joy. We give thanks in worship and song for our spiritual fathers and ancestors, who preserved the history of Christmas and bequeathed it to us in great faith and wisdom.

Perhaps more than any other time, all societies of the world are facing immense challenges. Wealthy civilizations, such as Europe and America, are under great economic, social, moral, political and religious strain. These problems are reflected in the daily life of citizens, and in spite of all the noble efforts of government, they remain unsolved. We should all pray and work together for their resolution, for the keeping of the peace, for harmony and collaboration amongst individuals and populations. Let us not forget the Nativity and our Master, Christ, who brought joy and peace and certain and veritable truth to the human race. We Orthodox living in this hospitable land should cherish as the apple of our eye the Tradition of Faith of the Nativity. Let us go to church and receive Holy Communion, and let us forgive in all humility ourselves and one another, and devoutly rejoice, bearing in mind the example of our Lord Jesus Christ, who "made Himself of no reputation, taking the form of a bondservant, coming in the likeness of men" (Philipp. 2:7).

This month, before Christmas, we experienced the special joy and blessing of having among us the Precious and Life-giving Cross, which His Beatitude Theophilos, Patriarch of Jerusalem, permitted to come to the United Kingdom for the sanctification and edification of our people. The faithful hastened with devotion to venerate it and to bask in its divine grace, to pray before it for their wellbeing and the forgiveness of their sins, for the welfare of their families and for the peace of the world.

It is within this spiritual and sacred climate that we are celebrating Christmas. Like the saints and martyrs of our Faith, we confess our belief in Christ as "Saviour, Redeemer and Benefactor, who blesses and sanctifies us" and all the created world.

I wish you, the faithful of his biblical eparchy of the Ecumenical Throne of Constantinople, a blessed and peaceful Christmas. May our Lord Jesus Christ, whose Divine Nativity we are commemorating, bless your lives and works, visit your homes and sanctify your families, and grant a New Year 2014 that is rich with good works that are pleasing to God's holy and venerable Name. To Jesus Christ our Lord belong glory and dominion and boundless mercy, forever and ever. Amen.

Christmas 2013

+ Archgregorios of Thyateira & Gt Britain

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

EXTRACTS FROM
THIRTY STEPS TO HEAVEN: THE LADDER OF DIVINE ASCENT FOR ALL WALKS OF LIFE

By Archimandrite Vassilios Papavassiliou

INTRODUCTION

God is the life of all free beings. He is the salvation of all, of believers or unbelievers, of the just or the unjust, of the pious or the impious, of those freed from the passions or caught up in them, of monks or those living in the world, of the educated or the illiterate, of the healthy or the sick, of the young or the very old.

The Ladder of Divine Ascent is undoubtedly one of the most influential Christian texts ever written. Its author, St. John, is named after it—St. John Climacus (of the Ladder). He is known also as St. John of Sinai, the mountain in Egypt on which Moses saw God and received the Ten Commandments (cf. Exodus 3 and 31:18), where John was a monk at the Monastery of St. Catherine.

The earliest record of monastic life on Sinai is from a travel journal written sometime between AD 381 and 384. When John arrived at St. Catherine's Monastery at the age of sixteen, probably in the latter half of the sixth century, the monastic community was already well established. Three forms of monasticism were practiced on Sinai at that time: the communal, or cenobitic, form (a brotherhood living a life of common prayer and worship and shared resources, under the guidance of an abbot); the solitary, or eremitic, form (hermits, or anchorites, living alone in the surrounding desert); and the semi-eremitic form (small monastic communities, or sketes, consisting of a spiritual father and one or two other monks living together near the monastery grounds).

St. John of the Ladder came to experience all three forms of monasticism. Initially he lived the semi-eremitic life, and then became an anchorite. During that time as a hermit, he occasionally received visitors—mostly fellow monks—and he soon developed a reputation for holiness and spiritual insight. After forty years as a solitary, he was elected abbot of St. Catherine's Monastery.

It was during his time as abbot of the monastic brotherhood of St. Catherine that John wrote the *Ladder of Divine Ascent*, in response to a request from another abbot for a spiritual manual for monks. The *Ladder* describes in thirty steps the monk's desired progress on the path of spiritual perfection. Soon after writing it, St. John resigned from his position as abbot and returned to solitude until his death, around the middle of the seventh century.

The influence of the *Ladder* soon extended beyond the monastic communities, and it has been read and loved by laypeople for centuries. Even outside of monasteries, where it is read liturgically during the Hours, many Orthodox Christians read the *Ladder* during Lent. Notwithstanding the book's popularity, it is not always easy for normal laypeople to apply its teachings to their own lives—lives very different indeed from that which the Ladder addresses. Therefore, simple commentaries such as this (albeit written by someone far less advanced in the spiritual life than St. John) can be helpful.

While it would be misleading or even dangerous to deny that the *Ladder* was written exclu-

sively for monks, by the same token it would be wrong to conclude from this that others have nothing at all to gain from reading monastic literature. But those who read such books should do so with discernment, particularly with guides or manuals such as the *Ladder*. It can be detrimental for a beginner to attempt the ascetical feats and religious practices and devotions of a seasoned veteran of the spiritual arena. But there is gold in the *Ladder* for all of us, if we have the diligence to seek it out and the maturity to sift through those things that are clearly not meant for us.

The pages that follow contain passages from the *Ladder* (in bold type) which I believe are applicable to all Christians, while certain steps of the Ladder that refer to monastic life are examined in a broader context. This is of particular importance when considering the first three steps: on renunciation, detachment, and exile. For the author of the Ladder is speaking here in very certain terms: the monk must leave normal society to join a remote monastic community, or even become a hermit, and not look back. For those who are called not to abandon but rather to live within normal society, these steps must be understood in less literal terms.

While it is my intention to make the *Ladder* accessible to the average layman, I have tried to avoid the temptation to simply ignore difficult and even questionable passages that may be a stumbling block for believers. Such passages may be the reason many are discouraged from reading it. While this book can certainly be read independently of and without reference to the *Ladder* itself, *Thirty Steps to Heaven* is not a substitute for the *Ladder*, but a companion to it.

Another aspect of the *Ladder of Divine Ascent* worth considering is the very image of a ladder, of a climb and upward journey. Our spiritual journey requires patience and dogged persistence—taking one step at a time. **Many have been speedily forgiven their sins. But no one has rapidly acquired dispassion, for this requires much time and longing, and God.** No one can **climb the entire ladder in a single stride**. Nor do the steps of the ladder necessarily come in the same order for all people. One person struggles with a certain passion that another easily masters; yet the latter struggles far more with a different passion that the former easily overcomes. In other words, what is step ten for one person could be step twenty for another, and any given step may take many years to master.

We must not be impatient or hasty, for the climb is perilous. **There is always a danger in seeking what is beyond our immediate reach.** The famous icon of the Ladder of Divine Ascent clearly illustrates this—depicting monks falling from the heights into the abyss. Complacency and self-certainty are the most dangerous delusions we encounter in the spiritual life, and they are particularly acute for the most devout Christians. We would also do well to remember that spiritual perfection cannot be attained even by the saints. For **dispassion is an uncompleted perfection of the perfect**, while the last step of the Ladder, which is love, is an eternal step that we will never reach the end of, neither in this life nor in the world to come:

> **Love has no boundary, and both in the present and in the future age we will never cease to progress in it, as we add light to light.**

If the spiritual battle seems hopeless and the struggle too much for you, do not be disheartened and do not give up. Our progress in virtue can often seem less like a ladder of ascent and more like a game of chutes and ladders. It would be wrong and a misunderstanding of St. John's teaching to think that those who fail to reach the heights of spiritual perfection in this life are doomed: **Not everyone can achieve dispassion. But all can be saved and can be reconciled to God.** Falling and getting up again, starting over—this is what repentance and Christian devotion are all about.

One final word of warning: Very few people indeed will have climbed all thirty steps of the Ladder of Divine Ascent. If you think you have, you probably need to go back to the beginning.

PART II
THE FUNDAMENTAL VIRTUES

STEP 4
OBEDIENCE

Obedience is unquestioned movement, death freely accepted, a simple life, danger

faced without worry, an unprepared defense before God, fearlessness before death, a safe voyage, a sleeper's journey. Obedience is the burial place of the will and the resurrection of lowliness.

The first fundamental virtue of the Ladder is obedience. **As flower comes before every fruit, so exile of body or will precedes all obedience**. But why is obedience a virtue? Many regard it as something for the weak, something that does not become a "real man." The only time it is tolerated is when it is considered a necessity. If soldiers did not obey their commanding officers, the army would be a shambles, and this in turn would threaten national security.

But this is not the obedience of which we speak. The virtue of obedience is rooted not in fearful pragmatism, but in humility. True obedience, like true love, cannot be forced—it must be free. Obedience and humility go hand-in-hand. They feed and nourish one another. We cannot learn obedience without humility, and we cannot acquire humility without obedience. Together, these two virtues can take us to the very heights of spiritual perfection.

From obedience comes humility. . . . And from humility comes discernment. Take courage from this. For if you are able to do something as basic and simple as to obey, then you are already on your way to learning one of the greatest and highest virtues of all: humility. People may think obedience is for children. They are right! No one is as humble as a little child. Thus no one practices obedience better than infants. Let us remember what we said in chapter one: Children are the greatest example of what God wants us to be.

Learn from the Masters

The obedience of which the Ladder speaks is concerned above all else with the relationship between the monk (especially the novice) and the abbot (the spiritual guide and mentor of the monastery). Some may find the unquestioning obedience described by St. John uncomfortable, even unreasonable. Where is the virtue in blind obedience? But we must understand that this relationship is rooted in a profound and absolute trust, in the knowledge that the spiritual guide is a man of great virtue and wisdom.

Any art form we wish to master requires trust in and obedience to the instruction and tutelage of an experienced and skilled teacher. Luke Skywalker could not have mastered the ways of the Force had he not placed himself under obedience to Master Yoda. Harry Potter could not have defeated Voldemort had he not accepted the guidance of Professor Dumbledore. Frodo Baggins could not have destroyed Sauron had he not heeded Gandalf. But let us not limit ourselves to fictitious parallels. In real life also, all great masters had their mentors. Bruce Lee had Ip Man, Mozart had Haydn, Augustine had St. Ambrose.

But St. John speaks of something deeper than merely obeying. The virtue of obedience is a state of mind, a condition of the heart, and a way of acting that is, as we have said already, rooted in humility. It is **self-mistrust up to one's dying day, in every matter, even the good**. It is to be practiced, and its fruits enjoyed, by all Christians. But to whom are we to be obedient?

Obedience to God

It may seem blindingly obvious, but we are obedient, above all, to God. And this is expressed not only in keeping His commandments, but also in the action of prayer. Only an obedient heart can truly pray, for the end of prayer is not speaking to God, but hearing and heeding what He is saying back to us. Furthermore, only a humble person can really pray, because only when we are humble do we not rely wholly on our own judgments, actions, and capabilities.

One foot is advanced towards service, while the other stays firmly planted in prayer. This is the stance for those learning to engage in spiritual combat. This is the life of obedience: prayer and action. We do not remain idle, expecting God to do everything for us. Rather, we act while entrusting everything to Him and His judgment, seeking His aid and guidance, knowing that we can do no good without Him.

Obedience to Others

In the broader sense of virtue, our obedience is to be extended to all people. We said already that obedience means more than taking orders. An obedient person considers nothing beneath him. Being the companion of humility, obedience is the imitation of Christ, who "became obedient to the point of death, even the death of

the cross" (Phil. 2:8), and who said, "Take My yoke upon you and learn from Me, for I am gentle and lowly in heart" (Matt. 11:29). To acquire obedience is to follow Christ in the Garden of Gethsemane and to become the servant of all (John 13:1–17):

> **Like Christ our God, gird your loins with the towel of obedience . . . wash the feet of your brethren in a spirit of contrition.**

If our obedience is sincere, it bestows upon us the peace from above. If we practice it ungrudgingly (even if we do not like what we have been asked to do), we will find inner stillness and "the peace of God, which surpasses all understanding" (Phil. 4:7):

> **Practice inward stillness amid the twistings and turbulence of your limbs . . . keep your soul undisturbed while tumult rages about you.**

An obedient heart does not seek to please itself, nor does it yearn to get the upper hand. It is not concerned with winning arguments or coming out looking mightier, cleverer, or in any way better than another:

> **Your tongue longs to jump into argument, but restrain it. . . . Hold back your mind, so busy with its own concerns, so ready to turn to the reckless criticism and condemnation of your brother.**

Thus obedience is not passiveness, but humble action that emanates from calm of soul, peaceful silence, and inward stillness.

Obedience in Marriage

Obedience is part and parcel not only of monastic life, but also of married life. Husband and wife are to be subject to one another out of reverence for Christ (Eph. 5:21). They are not to seek their own will, but must subject themselves to the will of the other, for they are no longer two independent individuals, but one flesh. No marriage can work if the two do not sacrifice their own wills in loving obedience.

In the Mystery (Sacrament) of Orthodox matrimony, husband and wife are a paradigm of the intimate union between Christ (the Bridegroom) and His Bride (the Church). Thus husband and wife are invited to attain perfect love and self-denial through marital union in the name of Christ. This means that marriage—no less than monasticism—is a calling to union with God.

Spiritual Fathers

We have said that anyone who wishes to learn an art must subject himself to the teaching of a master. To master the art of spiritual life, we should subject ourselves to the guidance of a spiritual father. But who should our spiritual father be?

It must be said, first of all, that the spiritual father of all his flock, including the clergy and even the abbots and monks under his jurisdiction, is the local bishop. But spiritual fatherhood is delegated by the bishop not only to monks but also to parish priests. Every Christian who wishes to advance in the spiritual life should have such a spiritual father to guide him. He could be the local parish priest. If not, he should at least be a priest with whom the Christian can easily maintain a close relationship (not someone in a remote monastery we visit once a year and write to now and again).

Our relationship with our spiritual father does not resemble that between a soldier and his commanding officer. We call our spiritual guide a father. This implies mutual love, intimate knowledge of one another, and trust, not an impersonal, formal relationship based on giving and receiving orders. Spiritual fathers should always bear this in mind.

A bad natural father does not let his children grow up and become independent; a bad spiritual father does not allow his spiritual children to develop their own discernment. Spiritual fathers must not infantilize their spiritual children. They are not infants. They are grown men and women, many of them with children, careers, and responsibilities. Daily they must make informed judgments, solve dilemmas, and take a lead in many aspects of their lives without the time for or luxury of deferring to the counsel of a spiritual father. The spiritual father helps his spiritual children to develop their own ability to discern correctly; he does not try to re-

place their discernment with his own. Let them think, let them question you that they may better understand and respect their self-knowledge.

Choose a Spiritual Father in Humility

It is unfortunate that many believe their spiritual father must be a monk, a renowned and holy elder of a monastery (or a disciple of such an elder). We forget that our obedience is far more important than the holiness of the spiritual father. St. John briefly addresses this problem in his chapter on obedience:

> **I once saw an experienced disciple who used to boast in certain quarters about the achievement of his teacher. He imagined that in this way he would win glory for himself from another's harvest. But he only got a bad name for himself, for everyone put this question to him: "How then could a good tree grow such a bad branch?"**

I have known people who go off to monasteries seeking spiritual fathers who are so holy they are reputed to have the gift of foresight, before these people have learned to obey the simple advice of average priests. What will you gain from having a spiritual father who is so far above and beyond what you are capable of understanding and obeying? This is like entering a karate tournament for black belts before you have even learned the basics of karate.

What I am about to say may be frowned upon by some, but I will say it because it is true: The fact that a person is holy does not make him a good spiritual father, much less the right spiritual father for you. In fact, there may be something prideful about seeking out such a spiritual father. For in doing so, we have already rejected outright so many good and wise priests for the simple reason that we think they are not good enough for us. If our relationship of obedience is rooted in pride and arrogance, then it makes no difference how holy our guide is; we have already bypassed humility altogether.

As St. John writes in his chapter on discernment:

> **Those who wish to discover the will of God must begin by mortifying their own will. Then having prayed in faith and simplicity, all malice spent, they should turn humbly and in confidence to the fathers or even the brothers and they should accept their counsel, as though from God Himself, even when the counsel goes against the grain, even when the advice comes from those who do not seem very spiritual. God, after all, is not unjust. He will not lead astray the souls who, trusting and guileless, yield in lowliness to the advice and decision of their neighbor. Even if those consulted are stupid, God immaterially and invisibly speaks through them and anyone who faithfully submits to this norm will be filled with humility. . . . Yet this perfect and easy rule is rejected by many for reasons of pride.**

Choose a spiritual father who can help you realize where you are on the Ladder, and who can help you rise from that step to the next—not someone who is experienced in guiding those who are already far above you. No one joins an advanced language class before he has learned the basics. Find a confessor who can sympathize with your weaknesses and identify with your struggles and way of life. This will help you far more than the lofty wisdom of a holy elder who is so beyond you that you cannot obey his counsel.

A good spiritual father does not sit perched at the top of the Ladder, calling down to those below; he descends the Ladder to meet his spiritual children at their level and climbs with them.

Thirty Steps to Heaven is available in paperback and as a kindle from Ancient Faith Publishing (http://store.ancientfaith.com) and Amazon.

SPEECH BY KRISTIAN AKSELBERG ON HIS ORDINATION TO THE DIACONATE

Greek Orthodox Cathedral of St Andrew, London
Sunday, 15th December 2013

Your Grace,

It is with great joy, coupled with a heavy sense of responsibility, that I today stand before you and the venerable congregation of our holy church. Although I have long felt called to the holy priesthood, to serve Christ and those who are my brothers in Him, it is nonetheless something for which one can never be worthy or adequately prepared. As we heard in today's Gospel reading, "Many are called, but few are chosen." I therefore pray that our God will grant me the love, patience, humility, courage, discernment and unfailing zeal needed to worthily fulfil this sacred ministry, and, in the words of today's Epistle, to "share in suffering for the Gospel in the power of God, who saved us and called us with a holy calling, not in virtue of our works but in virtue of His own purpose and the grace which He gave us in Christ Jesus before the ages."

As such, I draw comfort and inspiration from our sacred patron, the Holy and First-Called Apostle Andrew, who without hesitation abandoned everything to answer the Lord's call, and am particularly honoured to have been ordained to this church devoted to his memory, which has been my spiritual home for nearly 10 years. I must therefore thank you, Your Grace, not only for the warmth with which you received me and for all that you have done to help me, but for the guidance and paternal care with which you have made this community a true source of blessing. I also want to thank my spiritual father and the other clergy here for their guidance and encouragement, my parents and family for their constant support and love, and, most of all, my wife, Eirini, whose faith, love and humility are my constant inspiration. I must also thank our Archbishop, His Eminence Gregorios of Thyateira, by whose blessing I am ordained to serve this holy archdiocese of the Ecumenical Patriarchate.

Your Grace, Bishop Chrysostomos, as is said also by the Holy Chrysostomos in his famed words on the priesthood, "I saw my soul, ailing and small. I saw this great ministry, magnified and great in difficulties." For this reason, I ask for your prayers, Master, and the prayers of all of you here that God makes me worthy of the calling I have received and of the trust you have all put in me.

Ordination speech of Deacon Eleftherios-Nicholas Price

Church of St Nicholas, Cardiff

Sunday, 15 December 2013

Your Eminence, Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain, I am about to ascend to the first step of the priesthood.

How can I, a mortal, sinful man, pass through the Royal Doors and minister at the altar?

The answer is contained in the prayer which you will read, 'Divine Grace heals that which is infirm and completes that which is lacking'.

It is only by Divine Grace and the operation of the Holy Spirit that we are able to serve in the sanctuary, together with Bodiless Powers who now invisibly minister with us.

My journey to Orthodoxy began almost forty years ago. While on holiday in Athens, an old lady who was a family friend, took me to her local church.

Some thirty years later, also in Athens, I was received into the Orthodox Church.

When I became Orthodox, I had no desire to become a clergyman – I had only one intention - as we say in the litany - to spend the remainder of my life in peace and repentance.

I had to adjust to becoming Orthodox. The man who helped me do this, the ever memorable Archimandrite Athanasius (Ledwich), had himself been a convert to Orthodoxy.

Fr Athanasius became my spiritual father and he played an enormous part in my life until he reposed in 2011.

Fr Athanasius had a number of spiritual children and it is a great joy that some of them are here today.

A long time before Fr Athanasius died, I had been asked by our parish priest, Fr Iakovos, if I given any thought to becoming a deacon. My first reaction was, of course, to discuss the subject with Fr Athanasius.

Fr Athanasius gave me a warning – 'God has committed much responsibility to us the clergy and, on account of this, He will judge us more harshly'.

When serving as deacon, I hope constantly to remember this warning.

There are many other people whom I must thank, as without their support and encouragement in so many ways, I would not be here today:

Your Eminence, as you are about to place such trust in me as one of your fellow ministers of the Gospel.

My current spiritual father, Protopresbyter Anthimos Papandreou.

With his blessing I am becoming a deacon.

On Friday, he was told that he is now terminally ill with cancer.

Yesterday, he said to me, 'God is great and I thank him for giving me a full life'.

He has been a great source of encouragement over the last two years and I

am very sad that he is not here today.

Archimandrite Iakovos, Mr Anton Attard and the Church Committee

It is on their recommendation to Your Eminence that I am here today.

And also Mrs Katerina Lantzou and the Committee of the Ladies' Auxiliary Association

Then I must mention two very special people, my sponsors

my sponsor at baptism – Mr Panagiotis Somalis, who sadly cannot be here today due to the illness of his mother

now I have a second sponsor Mr Andreas Charalambous

I wish to thank Mr Charalambous for his great generosity and support as I have prepared for ordination. The beautiful vestments I am now wearing are a gift from him.

I would also like to thank my good friends, Dr Panagiotis Pourpourides and Dr Georgios Exarchos for the gift of purple vestments to be warn in Lent;

the parishioners who have contributed to a set of red vestments for feast days;

and the friends who have given me money with which I will buy another set of vestments.

After the liturgy today, you will be entertained to lunch by my parents, Mostyn and Mary. They have always had a great love for Greece and Greek people and they are extremely happy to host this celebration. I wish to thank them for their unfailing support – emotional and practical over the last 42 years.

Σεβασμιώτατε, θέλω να πω κάποιες λέξεις στα ελληνικά για την ενορία μας.

Το έτος χίλια οχτακόσια εβδομήντα τρία, ιδρύθηκε αυτή η κοινότητα από ένα Βρετανό, τον αείμνηστο πρεσβύτερο Timothy Hatherley. Τώρα, μετά από εκατόν σαράντα χρόνια, εγώ, ένας άλλος Βρετανός, γίνομαι ο πρώτος ενορίτης που θα λειτουργώ σαν διάκονος σε αυτόν τον ιστορικό ναό. Είναι μεγάλη τιμή για μένα, έναν προσήλυτο στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Οι αδελφοί, οι ελληνορθόδοξοι χριστιανοί του Κάρντιφ, με φιλοξένησαν με πολλή αγάπη, μαζί με τους άλλους Βρετανούς προσήλυτους και τους Ορθόδοξους Σλάβους. Μαζί εργαζόμαστε για την ενότητα της πίστεως.

Έχω πολλή ελπίδα για το μέλλον της κοινότητάς μας.

Τον δέκατο ένατο αιώνα, ναύτες από το Αιγαίο ήρθαν στο Κάρντιφ. Τον εικοστό αιώνα, πολλοί άνθρωποι ήρθαν από την Κύπρο. Τώρα, τον εικοστό πρώτο αιώνα, βλέπουμε φοιτητές και ιατρούς να έρχονται και να ανανεώνουν την κοινότητα με την παρουσία τους.

Νομίζω ότι το καθήκον μας για τον εικοστό πρώτο αιώνα είναι να κηρύξουμε ξανά το Ευαγγέλιο στους ελληνορθόδοξους Χριστιανούς του Κάρντιφ, οι οποίοι έχουν απομακρυνθεί από την Εκκλησία. Και πρέπει να εργαστούμε μαζί με το ελληνικό σχολείο και να αρχίσουμε κατηχητικά μαθήματα για τα παιδιά μας, ώστε να γνωρίσουν τον πλούτο της Ορθόδοξης Παράδοσης.

Δέσποτα, νυν προσέρχομαι τω αγίω Θυσιαστηρίω.

Πρεσβείαις της Θεοτόκου, του Αγίου Νικολάου και του Αγίου Δαυίδ, ο μακρόθυμος Κύριος ελεήσαι με και μνησθείη μου εν τη βασιλεία αυτού.

Αμήν.

PHARISAISM

Deacon Kristian Akselberg

I recently came across an article on the subject of 'Orthopraxis' which I thought rather interesting.[1] Though not quoted there, the gist of the article can be summed up by the famous dictum of St. Maximos the Confessor – "Theology without praxis is the theology of demons" - "It means nothing to believe correctly if that belief has no consequences in action and for the way that we live."[2] The author identifies Orthopraxis with such "internal" matters as "repentance for our failings, the hard rule of forgiving others as we find fault with ourselves" but also "external" things, "how we speak, walk, dress and groom ourselves, how we relate to others, and how we eat (not to mention, of course, how we worship)."[3] When it comes to these external matters, warnings or accusations of 'Pharisaism' invariably come up, and perhaps rightly so, since Christ is quite clear as to what kind of future life shall await us if we do not heed the warnings He gave the Pharisees. Indeed, we shall be judged more severely, having been called to a higher standard. That being said, however, I feel the term is often misunderstood, misused, and at times even used as a stick to beat others over the head with (or should I say a plank, which, once removed from the eye, is used to punish those with motes in theirs).

So what is Pharisaism? Doctrinally speaking, it meant belief in the resurrection of the dead, for which reason St. Paul exclaimed "Brothers, I am a Pharisee, a son of Pharisees" (Acts 23:6). This is obviously not what those who use it today have in mind. Rather, it refers to the admonitions of Christ, particularly those in the 23rd chapter of Matthew's Gospel. They are condemned for keeping the minutiae of the Law, but neglecting its true meaning, for taking care to appear outwardly righteous while neglecting to purify their hearts, for performing prayers and good deeds out of love of self rather than of God and their neighbour, of honouring the past prophets while cursing those who in their own day followed their example. In short, for their hypocrisy and pride. Never does Christ suggest that observance of externals was wrong in and of itself. Only when they are done for the wrong reasons, or at the expense of more important things do they become a problem: "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you tithe mint and dill and cumin, and have neglected the weightier matters of the law: justice and mercy and faithfulness. These you ought to have done, without neglecting the others" (Matt. 23:23).

Such hypocrisy is something we must always be on guard against, and something most probably struggle with at times (I certainly do). This I don't dispute. Yet there are those who, presumably able to discern the hearts of men, disparage all forms of Orthopraxis as

Pharisaism, as if all who fast regularly or strictly, who dress modestly, who don't participate in certain social activities, are somehow doing it out of a self-righteous display or in judgment of those who don't, rather than out of a humble desire to improve their lives, grow closer to God, and mind their own business in the process. I have on numerous occasions seen people, knowing full well a person was observing Lent, proceed to offer them food they knew they wouldn't wish to eat. When the person declined with a polite "no thanks, I'm not hungry", they were met with hostility and accusations of self-righteousness. The prayer of the Publican is no longer "God, be merciful to me, a sinner" (Lk. 18), but "God, I thank you that I am not like the Pharisee". In other words, the spirit of Pharisaism is not found only in the observance of externals, nor does the observance of externals necessitate Pharisaism. Indeed, the very purpose of external observances is to "infuse everyday acts with spiritual significance"[4] and, when properly understood, serves to aid in the purification of the soul and to cultivate humility, repentance, love for God and neighbour, which will in turn be reflected in one's behaviour.

There seems also to be an artificial separation between "good behaviour" and "religious behaviour". Social work is good, everyone likes that, but prayer and fasting is for the Pharisee. Yet Christ said exactly the same about giving alms as He did about prayer and fasting – do not do it to be seen by men. The call to do things without pride and hypocrisy should not be confused with a call to stop doing them altogether. Praying for those who hate you is Orthopraxis, so is feeding the hungry, clothing the naked, visiting those in prison, as well as lesser matters like dressing modestly, observing the fasts as far as our strength allows, keeping a rule of prayer, and attending church. Perhaps it's the name that throws people. Much in the same way as books on Orthodoxy are not actually books on Orthodoxy (i.e. Christianity), but only on those aspects of Orthodoxy which differ from Protestantism or Catholicism (and often just the external ones), so perhaps Orthopraxy is not understood as life according to the Gospel, but the observance of practices at odds with those of heterodox Christians (fasting and prostrations) or society at large.

The Pharisee can just as easily be the one who eats as it can be the one who abstains (cf. Rom 14:3). Let's therefore not allow "Pharisaism" to undermine the importance of Orthopraxis to our Christian life and relationship with Christ - either to justify our own laxity or weakness, or to undermine the struggles of others - all the while taking care not to think ourselves righteous or judge those whose conduct is different from our own.

[1] Archbishop Chrysostomos, 'Orthopraxis' in Orthodox Tradition 30:2 (2013), 45-7.
[2] Ibid., p.45.
[3] Ibid., p.47.
[4] Ibid., p.46.

Speech on ordination to the priesthood Church of St Catherine, Barnet 19/1/14

by Deacon Gregory Wellington

Your Eminence, Reverend Fathers, Brothers and Sisters in Christ,

Standing before your Eminence on the cusp of my ordination to the priesthood, I cannot but recall the great charge with which you will entrust me later in this service:

"Take this gage, and guard it until the Second Coming of our Lord Jesus Christ, when you are going to be asked for it back by Him. «Λάβε τήν παρακαταθήκην ταύτην, καί φύλαξον αὐτήν, ἕως τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν».[1]

Ordination to the priesthood is a moment of great awe, the realisation of absolute personal unworthiness, the intensification of prayer and spiritual struggle, the deepening of love for God, and the acceptance of our brokenness. It is only only through the action, healing and mercy of the Holy Spirit that a mere man can stand before the Holy Altar, offer the Divine Liturgy and hold Christ Himself, made really present in the Holy Gifts, in his hands. As St John Chrysostom says in ΠερíΙερωσύνης – On Priesthood "Anyone who considers how much it means to be able, in his humanity, still entangled in flesh and blood, to approach that Blessed and Immaculate Being, will see clearly how great is the honour which the grace of the Spirit has bestowed on priests."[2]

In receiving that "gage"[3] from Your Eminence I am acutely aware of the enormous responsibility that comes with priesthood and the fact that I am being called to serve Christ and His Church until my last breath in this life, and in the age to come that that "gage" will be requested of me with the expectation that I will have guarded it spiritually, noetically, despite my personal weakness and sinfulness, with all of my heart. Priesthood is not something of the moment, a thing of insignificance that can be cast away, but the most serious commitment that a human can make. It is nothing less than an emptying of the self, the following of Christ in kenosis and the replacement of the self with the love and service for, and care of, others.

I "stand with fear and trembling"[4] at this moment, realising the immensity of the task before me, knowing that only with "the powerful help of God's grace"[5] that I will be counted worthy that my prayer, in the words of St John Chrysostom, will cause grace "to fall upon the sacrifice, set alight the souls of all and make them appear brighter than silver refined in the fire."[6]

I humbly entreat the Lord, that he will "heal what is infirm and complete what is lacking"[7] in me, and fill me with unceasing love and devotion for Him and for His church, and through me spread that love to those whom I will be serving. May Christ always allow me "to stand without blemish before His Altar, to proclaim the Gospel of His Kingdom, to minister the word of His truth, to offer gifts and spiritual sacrifices, to renew His People through the washing of rebirth"[8] every day of my life.

I am very fortunate to be serving as a clergyman in the church of St. Katharine the Great with its warm and loving community, whilst also continuing in my secular role as an administrator at City University. St Katherine's is a unique parish that embraces a cosmopolitan Orthodox expression combined with pastoral realism and simplicity.

I would like to take this opportunity to thank all the congregation of this parish for the love and warmth which I have just highlighted and humbly request their prayers that God will bless my ministry among them.

To our esteemed Proistamenos Fr. Damianos for his fraternal support, keen interest and wise guidance throughout my diaconate, and to our our Ephimerios Fr. Evgenios for his warm encouragement.

To Fr. John Nankivell, Fr. Vasileios Papavasiliou and Fr Ian Graham for their firm and unfaltering friendship.

To my godfather, Fr. Stephen Karcher, who wanted very dearly to attend this ordination but was unable to do so due to the vast distances involved in travelling from America.

To my Spiritual Father Fr. Spyridon Kalaïtzoglou, who has flown from Thessaloniki to be with us today, for his wisdom, his advice, his paternal concern and his continued prayers for me and my children.

I would like to offer thanks to all of my family from the depths of my heart, to my father James and my mother Marina, who have dreamt wholeheartedly of this day coming to pass, since I expressed my desire to serve the church in my childhood.

To my parents-in-law Anthony and Niki and to my brother-in-law Stelios, his wife Lia and their family for their selfless support and love towards the children and to me on a daily basis.

To my beloved children Nicola and Timothy who after God are the absolute centre of my life, the source of my joy and who keep my feet firmly on the ground.

I would like to thank my ever-memorable Diaconissa Christiana who Christ took to Himself in March 2012. Her example in humility, patience, love and concern for others during her long and distressing illness taught me many great and important spiritual lessons. While I miss her presence by my side very deeply, I know that she has simply gone ahead of me on that great journey towards Christ and that through prayer I can speak to her still. I beseech the Lord God to hear Christiana's intercessions for the children and for me and my ministry, standing as she now most surely does before His throne in heaven.

Finally, I would like to thank you, Your Eminence, for once again putting your trust in my unworthiness, and for counting me worthy to be ordained presbyter at your hands. May I repay that trust you have put in me one hundred fold. Εις πολλά έτη, Δέσποτα! Κέλευσον!

"Do your best to present yourself to God as one approved, a workman who has no need to be ashamed, rightly handling the word of truth" (2 Timothy 2: 15)

«Σπούδασον σεαυτόν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τόν λόγον τῆς ἀληθείας.» (Β' Τιμ. 2: 15)

---

[1] From the service of the ordination of a presbyter, Eng: http://www.anastasis.org.uk/presbyter.htm & Gk: http://www.goarch.org/chapel/liturgical_texts/ordination-priesthood-gr

[2] St John Chrysostom, On the Priesthood, tr. Graham Neville, St Vladimir's Seminary Press, 1984, p 71.

[3] παρακαταθήκη

[4] From the Divine Liturgy on Great Saturday in place of the Cherubic Hymn "Let all mortal flesh keep silence, and stand with fear and trembling, and take no thought for any earthly thing; for the King of kings and Lord of lords comes to be slain and given as food for the faithful."

[5] St John Chrysostom, op. cit. p.71

[6] Ibid.

[7] From the service of the ordination of a presbyter, Eng: http://www.anastasis.org.uk/presbyter.htm

[8] Ibid.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

OCTOBER

2. In the evening, His Eminence Archbishop Gregorios received Alexander Nekrassov.
3. In the evening, he presided at an Extraordinary Meeting of the Governors of St. Cyprian's Primary Academy in Thornton Heath.
4. He presided at a Memorial Service for the late Mrs. Katingo Kolokotroni in the morning and received Panaghiotis Koutsoliakos in the afternoon. In the evening, he was present at a celebration of the anniversary of the Independence of Cyprus, held at the Cyprus Centre in Wood Green under the auspices of the Union of Cypriots in Great Britain.
5. In the afternoon, he baptised Rachel Crisp in the Chapel of the Archdiocese. In continuation, he was entertained to supper at a restaurant in Knightsbridge.
6. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the Annunciation of the Mother of God in Oxford on the occasion of the 40th anniversary of its consecration, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he presided at a meeting of the Common Fund, held on the premises of the Community of the Holy Trinity & St. Luke in Erdington (Birmingham).
7. In the afternoon, he was present at a C.T.E. Presidents' Meeting, held at Lambeth Palace.
8. In the morning, he was present at a Breakfast Meeting of London Church Leaders held at the Methodist Central Hall in Westminster. At midday, he entertained Deacon Panteleïmon Maxfield to lunch. During the afternoon, he received Demetrios Pholias, Mesdames Thekla Douka & Alexandra Vedeklia, and Themistoklis Mallias. In the evening, he presided at a meeting of the E.F.E.P.E. Secretariat. Later, he received Miss Vassiliki Papantoni.
9. In the afternoon, he received Konstantinos Moschonas. In the evening, he received the committee of the church of St. Charalampes in Luton, together with members of the school committee.
10. During the afternoon, he received Deacon Isidoros Gotsos, and Miss Vassiliki Papantoni. Later, he baptised Menelaos K. Moschonas in the Chapel of the Archdiocese.
11. At midday, he entertained Louis Loïzou to lunch.
12. In the afternoon, he visited Walsall, where he presided at Vespers at the church of the Nativity of the Mother of God and presented diplomas to students at the Midlands' Theological Study Centre. In continuation, he travelled to Birmingham, where he presided at a further Vespers' Service at the church of Holy Trinity & St. Luke the Evangelist in Erdington and was entertained to supper by the Community .
13. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Holy Trinity & St. Luke the Evangelist in Erdington (Birmingham), being entertained to lunch afterwards by the Community.
14. In the morning, he received Photios Photiou, Minister of Defense of the Republic of Cyprus. In continuation, he presided at an Extraordinary Meeting of the Clergy of the Greater London area and others, held on the premises of the church of St. John the Baptist in Hornsey, and being entertained to lunch there.
15. During the day, he presided at a Meeting of the Pan-Orthodox Episcopal Assembly, held at the Cathedral of St. Nicholas in Shepherd's Bush. Returning to Thyateira House, he received Miss Arghyro-Raphaela Kouyioumtzi & Stylianos Topaloglou and Miss Maria Georghopoulou.
16. He received Demetrios Chrysanthou in the morning and Father Andreas Michaelidis (accompanied by Mrs. Alkmini Michaelidou, Loukas Poutzouris, & Viktor Glykidis) in the afternoon.
17. He left London's Heathrow Airport to fly to Crete in the early morning. At midday, he was welcomed at Heraklion Airport by His Eminence Archbishop Irenaeos of Crete, who in continuation accompanied him to visit the Metropolis church of St. Menas in the Island's capital. Archbishop Irenaeos entertained him to lunch at the Archdiocese. In the afternoon, he participated in welcoming the reliquary containing the head of St. Parthenius from Koudoumas at the chapel of St. Luke the Evangelist within Heraklion's University Hospital, following which he presided at Great Vespers at the same Chapel. After supper, he participated in a live broadcast transmitted by the Archdiocesan Radio Station 99.7 FM.
18. In the morning, he participated at the concelebrated Divine Liturgy in the Chapel of the University Hospital, being entertained to lunch there afterwards. In the late afternoon, he left for Kolumbari, where he was entertained to supper at the Orthodox Academy of Crete there.
19. In the morning, he presided at the Divine Liturgy celebrated at the Patriarchal Monastery of Gonià, which was followed by a Memorial Service for the late Patriarch Athenagoras I (Spyrou). In continuation, he represented His All-Holiness the Oecumenical Patriarch at a Symposium held at the Orthodox Academy of Crete dedicated to the life of the late Patriarch Athenagoras I and held to commemorate the 50th anniversary of his visit to Crete. At the Symposium, the Archbishop read the Message of His All-Holiness Patriarch Vartholomaeos and also addressed the gathering. In the late afternoon, he visited Kastelion Kissamou, where he was present at an Haghiasmos for the Odeon of the Diocese of Kissamos & Selinon, held at the Tsatsaronakeion Cultural Multi-Centre of the diocese. In continuation, he was interviewed by "Kivotòs", the diocese's radio station. After supper, he returned to Heraklion.
20. In the morning, together with Archbishop Irenaeos of Crete, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Menas in Heraklion and participated in the Te Deum for the feast of St. Artemius, patron of the Hellenic Police Force. In continuation, he was present at a reception, held at the headquarters of the local Police Force. He was entertained to lunch at the Archdiocese together with members of the diocese's 'Service of Love'. In the late afternoon, and accompanied by Archbishop Irenaeos, he visited the Monastery of St. George 'Epanosifi' in Pyrghos, being received by the abbot, Archimandrite Vartholomaeos Boghiatzoglou. After the Te Deum in the monastic church and addresses of welcome, the two hierarchs were entertained to supper by the brotherhood (the largest in the Church of Crete).
21. In the morning, he visited the Cathedral of St. Titus in Heraklion. At midday, he visited the Monastery of the Nativity of the Mother of God 'Savvathianon' near Rodhià, where he was received by the abbess and entertained to lunch. In the late afternoon, he visited the Monastery of the Dormition of the Mother of God 'Agaráthou' in Episkopi, where he was received by the abbot and entertained to supper.
22. In the morning, and together with Archbishop Irenaeos, he visited the Prefect of the Island of Crete, Stavros Arnaoutakis, at his Offices in Heraklion. During their meeting, he assured the Prefect that he supported Crete in whatever way he could and declared that he was its "ambassador" abroad for its tourism, history and civilisation. In continuation, he visited the Ecclesiastical Academy of Heraklion, where he met members of the teaching staff and students. At midday, he was entertained to lunch at the Archdiocese of Crete. He left to return to London by air in the afternoon.
23. He received Ioannis & Chrysë Kiosoglou in the morning and Vassilios Mavros in the afternoon. In the evening, he was present at a farewell Eucharist celebrated at the Anglican church of St. Margaret beside Westminster Abbey to mark the retirement of Dr. Geoffrey Rowell, Anglican bishop of Gibraltar in Europe.
24. He entertained the nun Theophano to lunch at midday. During the afternoon, he received Mrs. Varvara Kambouridou and Pantelis Demosthenous.
25. In the morning, he was present at the celebration of the Hellenic National Day marking 28th October 1940 at the Hellenic Embassy's School in Wood Green.
26. In the afternoon, he received Miss Maria Katsourinaki.
27. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, afterwards presiding at the Te Deum to celebrate the Hellenic National Day marking 28th October 1940. In the afternoon, he baptised Antonios, infant son of Georghios & Christina Georghiou, at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green.
28. During the afternoon, he received Ioannis Pareas and Mesdames Polyxeni Nikolaou & Maria Antoniou. In the evening, he was the guest of Odysseas Karagheorghis for Dinner at the Elysée Restaurant in Fitzrovia.
29. In the morning, he received Father Christodoulos Christodoulou. In continuation, he presided at the funeral of Michael Pieris at the church of

the Holy Unmercenaries in Gospel Oak. Returning to Thyateira House, he received the committee of the church of St. Charalampes in Luton. In the evening, he presided at a meeting of the Thyateira House Maintenance Committee.

31. In the morning, he received Archbishop Elisey of Sourozh.

NOVEMBER

1. In the morning, he received Miss Maria Kalli, together with her parents. In the early afternoon, he presided at the funeral of Charalambos Michael at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green.
2. In the morning, he presided at the funeral of Philippos Charalambous at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green.
3. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Lazarus & Andrew the Apostle in Forest Gate, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the evening, he visited Mrs. Evanthia Georgopoulou and her children, Maria & Christos.
4. He received Antonios Bequiri at midday.
5. In the morning, he received Evripides Evryviadis, newly-appointed as High Commissioner of the Republic of Cyprus in London. He entertained Archimandrite Spyridon Katramados & two others to lunch.
6. At midday, he presided at the funeral of Father Theodoros Georghiou at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green and also received Miss Maria Athenodorou. Returning to Thyateira House, he received Konstantinos Massonos and Mesdames Maria & Despoina Lambraki. In the evening, he was a guest at the International Maritime Industries' Forum's Annual Dinner at the Radison Blu Portman Hotel.
8. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Michael the Archangel in Margate on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards.
9. In the morning, he presided at the Divine Liturgy at the church of St. Nectarius of Aegina in Battersea and preached the Word of God on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the evening, he was a guest at the Antiochian Orthodox Society's annual Charity Dinner, held at the Royal Garden Hotel in Kensington.
10. In the morning, he was present at the Cenotaph in Whitehall for the annual Ceremony of Remembrance, following which he was a guest at a Luncheon given at the residence of the Anglican bishop of London.
11. In the morning, he presided at the funeral of Mrs. Aphrodite Samandourou at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. At midday, he presided at the funeral of Photios Papaphotis at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell. In the afternoon, he was present at a meeting of London Church Leaders, held at the Methodist Central Hall in Westminster. Returning to Thyateira House, he presided at a Memorial Service for the late Mrs. Yiolanda Embeirikou in the Chapel of the Archdiocese.
12. During the morning, he received Metropolitan Georghios of Paphos (who was accompanied by Pantelis Demosthenous) and Lavrentios & Eugenia Spanos. At midday, he entertained Mr. & Mrs. Haris Sophokleidis to lunch. In the evening, he presided at a meeting of the Chairpersons of Communities of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain, held on the premises of the Community of St. Barnabas in Wood Green.
13. In the morning, he received Panaghiotis Aravanis. In continuation, he presided at a meeting to discuss the forthcoming visit of a portion of the True Cross from Jerusalem. In the evening, he was present at a meeting held at the Hellenic Centre to mark the 100th anniversary of the birth of Archbishop Makarios III of Cyprus.
14. In the morning, he received Mrs. Varvara Kambouridou. At midday, he was entertained to lunch by the Hellenic Ambassador at the Athenaeum. In the evening, he was a guest at a Dinner, held at St. James's Palace to mark the 15th anniversary of the Woolf Institute.
15. During the day, he received Panaghiotis Aravanis (together with his son Hector), Miss Pepa Apostolidou, Archimandrite Ephrem Triandaphyllopoulos (who was accompanied by Kyriakos Kyriakopoulos), and Professor Michael Henein.
17. In the morning, he presided at the Divine Liturgy at the church of St. Barnabas in Wood Green and preached the Word of God, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the early afternoon, he blessed the marriage of Georghios Makridis and Helenë Ourris at the church of St. Demetrius in Edmonton.
19. In the afternoon, he received Theodoros Karageorghis & Mr. & Mrs. Koutsoghiannis. In the evening, he presided at a meeting of the St. Nicholas' Trust.
20. At midday, he was entertained to lunch by Iakovos Tsounis at a restaurant in the City of London.
21. In the morning, he presided at the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater and preached the Word of God. Later, he left Heathrow Airport for Athens, where he was met by Panaghiotis Yiorkas, who accompanied him to his home in Laghonissi.
22. During the afternoon, he visited Andreas & Xenia Ghiannopoulos and Nikolaos & Marika Poulios. In the evening, he was entertained to supper by Soterios & Evangelia Vapouras.
23. In the early afternoon, he left Athens Airport to fly to Cyprus, where he was met at the airport by Gregorios Ghiorkas and taken to Limmasol, where he was entertained to supper at his home.
24. In the morning, he was present at the Divine Liturgy celebrated at the church of St. Eleutherius in Limassol, where he greeted the congregation and was present at the Memorial Service for his sister, Eirinë, & her husband, Georghios Ghiorkas. He was entertained to lunch by Gregorios & Savoulla Ghiorkas at their home, during which he had the opportunity to meet several of his relatives and others. Later, and accompanied by Antonios Philippides, he left for Nicosia, where he received Mrs. Angeliki G. Taïphakou at the Kleopatra Hotel. He was entertained to supper by Prokopios & Helle Panaghiotou.
25. In the morning, he visited the Offices of the Archdiocese of Cyprus, where he was entertained to lunch by His Beatitude Archbishop Chrysostomos II. During the afternoon, he received Konstantinos & Aekaterini Svolopoulos, was interviewed by the Cyprus Broadcasting Corporation (R.I.K.), and received Kypros & Andreas Georghiou. In the evening, he addressed the University of Cyprus, being introduced by Georghios Xenis. He was entertained to supper at the Romantica Restaurant.
26. In the morning, he received Dr. Andreas Papavassiliou and Prokopios Panaghiotou. He then visited his sister, Mrs. Helenë Hadji-Kyriakou, at the Archimandrite Konstantinos Lefkosiatis' St. Nectarius Foundation – St. Philotheï Sisterhood in a suburb of Nicosia. In continuation, he was entertained to lunch at a restaurant by Prokopios Panaghiotou. He then left for Larnaca, from the airport of which he flew back to London.
27. In the morning, he presided at the funeral of Mrs. Efrosynenë Afxentiou at the Cathedral of All Saints in Camden Town. Returning to the Archdiocese, he presided at a Memorial Service in the Chapel of the Archdiocese of the late Andreas & Zoë Metaxas. In the evening, he was present at the annual President of the Board of Deputies of British Jews' Dinner, held in the Egyptian Room of the Mansion House in the City of London.
28. In the morning, he presided at the funeral of Professor Sir John Tavener, held at Winchester's Anglican cathedral, and at the interment held later in the churchyard at Child Okeford. Returning to London, he presided at a meeting of the Trust of the Archdiocese.
29. In the morning, he presided at the official blessing of the St. Andrew the Apostle Greek Orthodox Secondary School in Barnet. In the afternoon, he received Professor Georghios Samandouras. In the evening, he presided at Great Vespers at the Cathedral of St. Andrew the Apostle in Kentish Town in the presence of the Reliquary of the Holy Cross from Jerusalem, and being entertained to supper there afterwards.
30. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Andrew the Apostle in Kentish Town on the occasion of its title feast and in the presence of the Reliquary of the Holy Cross, being entertained to lunch there afterwards. In the afternoon, he left by train for Glasgow.

DECEMBER

1. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Luke the Evangelist in Dowanhill (Glasgow), being entertained to a light lunch by the Community afterwards. In the evening, he was present at a function organised by the Community.
2. In the morning, he left Glasgow by train to return to London. Returning to Thyateira House, he received Andreas Michael. In the evening, he was entertained to Dinner by Archbishop Elisey of Sourozh at the Carlton Club

in St. James's.

3. He spent the day in Birmingham, accompanying the Reliquary of the Holy Cross to the Cathedral of the Dormition of the Mother of God & St. Andrew the Apostle. He was entertained to lunch by the Community.
4. In the evening, he presided at the Veneration of the True Cross in the Chapel of the Archdiocese.
5. In the morning, he received Charalambos Pittas (Mayor of Morphou), Mrs. Ourania Peletié, & Viktor Hadji-Avraam. During the afternoon, he received Mrs. Chrystalla Perikleous, Mrs. Sonia Skoupharidi, and Mesdames Maria & Despoina Lambraki.
6. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Nicholas in Shepherd's Bush on the occasion of its title feast and in the presence of the Reliquary of the Holy Cross, being entertained to lunch by the Community afterwards. During the evening, he received Christos Loïzou, and Father Ioan Domală & his wife, Anka.
7. In the morning, he travelled to Manchester, accompanying the Reliquary of the Holy Cross. There, he presided at the Divine Liturgy at the church of the Annunciation of the Mother of God in Upper Broughton and preached the Word of God. He was entertained to lunch by Professor Stavros & Angela Stivarós. In the evening, he travelled to Liverpool, where he was entertained to supper by Demetrios & Maria Serghiou at their home.
8. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Nicholas in Liverpool in the presence of the Reliquary of the Holy Cross, being entertained to lunch by the Community afterwards.
9. In the morning, he received Averoff Neophytou (chairman of the D.I.S.Y. political party) & his wife, together with Andreas Papaevripidis. During the afternoon, he received Metropolitan Demetrios of Eirinoupolis (who was accompanied by Protopresbyter Simon-Peter Nellist & Marco Mitei), and Stephanos Stavrakis.
10. In the morning, he received Father Julian Agache. In the evening, he presided at a meeting of the Governors of St. Cyprian's Primary Academy in Thornton Heath.
11. In the morning, and accompanied by the Hellenic Ambassador & the Education Councellor, he was present at the Christmas Celebration of St. Cyprian's Primary Academy in Thornton Heath. In the late evening, he received Professor Georghios Samandouras.
12. In the evening, he was present at a function organised on the premises of the Community of St. Barnabas in Wood Green by the Archdiocese's School of Byzantine Music and Chant.
13. In the early morning, he accompanied the Reliquary of the True Cross to Heathrow Airport on its departure for the Patriarchate of Jerusalem. Returning to Thyateira House, he received Archimandrite Kyrion Inasaridze & Dr. Malkhaz Songulashvili.
14. In the evening, he presided at Great Vespers at the church of Ss. Eleutherius & Anthia in Leyton, being entertained to supper by the Community afterwards.
15. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Nicholas in Butetown (Cardiff) where, during the course of the service he ordained Nicholas Price to the diaconate, conferring on him the additional name of Eleutherius. He was entertained to lunch by the family of the newly-ordained deacon afterwards.
16. In the morning, he was visited by pupils of the Greek Embassy School in Wood Green, who sang carols. Later, he received Vaughan Edward Robbins. During the afternoon, he received Father Demetrios Oekonomou and Marios & Polymnia Kallenos (who were accompanied by Michalis Zangouras).
17. At midday, he entertained Metropolitan Kallistos of Diokleia to lunch. During the early afternoon, he received Nikolaos Skinitis and Marios Avgoustis. Later, he was a guest at a reception organised by the Prince of Wales at Clarence House for representatives of Churches with membership in the Middle East. In the evening, he was present at the Metropolitan Police Carol Service, held at the Anglican church of St. Margaret beside Westminster Abbey.
18. During the early evening, he received Marios Vegouris and Deacon Gregory Wellington.
19. He received Mrs. Varvara Kambouridou in the morning and Mesdames Gregoria Mylona, Maria Kalli, & Helenë Georghiou, representatives of the Ladies' Auxiliary Association of the Community of the Three Newly-Revealed Saints in Enfield North, together with their priest, Father Evangelos Liassi, in the afternoon.
20. During the morning, he received Theophylaktos Georghiou, and Konstantinos Ghiannopoulos.
22. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Nectarius in Battersea, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the evening, he received Marios Georghallidis & Achilleus Konstantinou.
23. He received Petros & Lyda Kyriakou and Father Savvas-David Vassiliadis during the morning and Miss Alexia Micha and Miss Nikoletta Baltà during the afternoon. In the evening, he received Professor Michael Henein. Later, he visited Mrs. Anastasia Tombolis at the Lancaster Gate Hotel.
24. In the morning, he presided at the Service of the Royal Hours in the Chapel of the Archdiocese. At midday, he entertained Lavrentios & Eugenia Spanos and Kyriakos Karagheorghis to lunch. In the afternoon, he received Deacon Pavlos Lambrou and his wife Androniki (who were accompanied by their children, Ioannnis and Charalambos, and Mrs. Maria Avgourou). In the evening, he presided at the Vesperal Divine Liturgy of Christmas, celebrated in the Chapel of the Archdiocese.
25. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, following which he entertained a number of guests to Christmas Lunch at Thyateira House. In the evening, he was entertained to Dinner by Philippos & Chrysoula Patsiogiannis at the Hilton Metropole Hotel.
26. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell, following which he inspected the condition of the church and its ancillary buildings. In the evening, he entertained a member of his Staff to supper at a restaurant within the Whiteley's of Bayswater complex.
27. During the morning, he received Ioannis & Elisavet Drositis, together with their children, Alexia & Stephania, and Miss Polyxeni Nikolaou. At midday, he entertained Donald & Elpis Jenkinson and Ali Alashban & Maria Antoniou (together with their children, Yusuf & Rayyan) to lunch. In the evening, he received Dr. Andreas Kidess.
28. In the afternoon, he received Gregory Hadjikyriacou & his children, Charalambia & Christodoulos, and Theocharis & Theodora Hadjikyriacou & their son, Iason. In the evening, he was entertained to supper at La Fiamma restaurant in Craven Terrace by Emile Habib & his sister, Maria.
29. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of All Saints in Camden Town, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he received Marios Bequiri & his niece, Maria. In the evening, he was entertained to supper by Father Pavlos Gregoriou & his wife, Anna, at their flat in Hornsey.
30. In the early afternoon, he visited the Halepi family at their restaurant in Bayswater.
31. In the evening, he presided at Great Vespers in the Chapel of the Archdiocese, following which he cut the traditional St. Basil's Cake (Vassilopitta), in the presence of Their Excellencies the Hellenic Ambassador & the Cyprus High Commissioner. Later, he entertained Petros & Lyda Kyriakou to supper at Thyateira House.

During the months of October, November and December, His Eminence was represented by:

Bishop Athanasios of Tropaeou at the Julian Chrysostomidou Memorial Concert (18/10), "A Night for Cyprus", organised under the auspices of the Lobby for Cyprus (16/11), the celebration of the title feast of the Community of Southend-on-Sea (4/12), a meeting of the E.F.E.P.E. Secretariat (10/12), the celebration of the title feast of Community of Great Yarmouth (12/12), the carol concert at St. Andrew's Secondary School in Barnet (19/12);
Archimandrite Vassilios Papavassiliiou at the launch of the Westminster Abbey Institute (25/11);
Archimandrite Damianos Konstantinou at the Heptakomi Association UK Dinner & Dance (13/10);
Protopresbyter Andreas Hadjisavvi at the ESEKA Dinner & Dance (20/10);
Protopresbyter Kyprianos Konstantinidis at the arrival of the Reliquary of the Holy Cross from Jerusalem at Heathrow Airport (28/11); &
Deacon Meliton Oakes at a performance of the first part of Bach's Christmas Oratorio at St. Yeghiche's Armenian church in South Kensington (15/12).

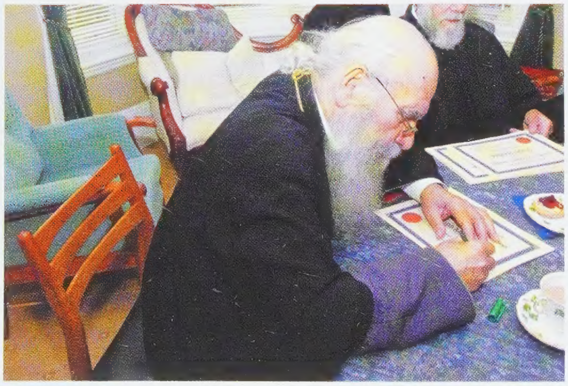

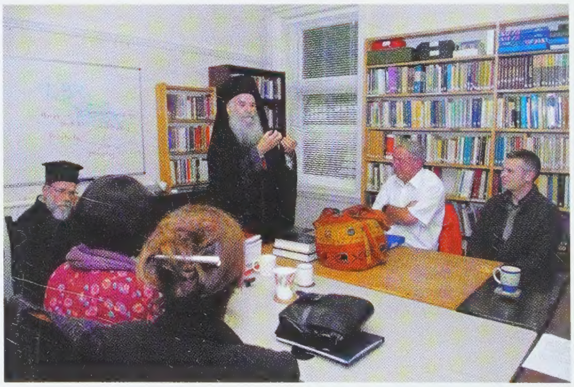

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την επίσκεψη
του Τιμίου Ξύλου από τα Ιεροσόλυμα,
εις τον Ι. Καθεδρικό Ναό των Αγ. Πάντων Λονδίνου

Thyateira Midland Ecclesiastical Seminary (TMES)

Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος επέδωσε τα πτυχία στους σπουδαστές
του Εκκλησιαστικού Σεμιναρίου, κατά την επίσκεψή του εις Walsall (West Midlands)